

راقهى تحفة الأطفال

دانانى
سيروان حامد

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرة

١٤٤١ك - ٢٠١٩ز

پيشه‌کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ ﴿١٣٢﴾ آل عمران
﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ ﴿١﴾ النساء
﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ ﴾ الأحزاب

أما بعد، فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.
ئهِمْ كَتَيْبَه‌ی به‌رده‌ست پ‌افه‌یه‌کی کورت و پوختی هونراوه‌ی (تحفة الأطفال) ی شیخ سوله‌یمانی جه‌مزورییه‌ خودا لی‌ی خوشبیت، داوا کارم له‌ خوای په‌روه‌دگار لی‌مانی وه‌رگری‌ت و بیته‌ مایه‌ی سوود بو‌ خوینه‌رانی.

سیروان حامد رحیم

پوژنی هه‌ینی

۱ جمادی الأولى ۱۴۴۱

۲۰۱۹/۱۲/۲۷

شاره‌زور

دهقى هونراودهكه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

المُقَدِّمَة

- (١) یَقُولُ رَاجِی رَحْمَةِ الْعُفُورِ دَوْمًا سَلِیْمَانُ هُوَ الْجَمْزُورِی
- (٢) الْحَمْدُ لِلّٰهِ مُصَلِّيًا عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ تَلَا
- (٣) وَبَعْدُ هَذَا النَّظْمُ لِلْمُرِيدِ (فِي التُّونِ وَالتَّنْوِينِ وَالْمُدُودِ)
- (٤) سَمَّيْتُهُ بِتُحْفَةِ الْأَطْفَالِ عَنِ شَيْخِنَا الْمِيهِيَّ^١ ذِي الْكَمَالِ
- (٥) أَرْجُو بِهِ أَنْ يَنْفَعَ الطُّلَابَا وَالْأَجْرَ وَالْقَبُولَ وَالثَّوَابَا

أَحْكَامُ النُّونِ السَّاكِنَةِ وَالتَّنْوِينِ

- (٦) لِلتُّونِ إِنْ تَسْكُنَ وَالتَّنْوِينِ أَرْبَعُ أَحْكَامٍ فَخُذْ تَبَيِّنِي
- (٧) فَالْأَوَّلُ الْإِظْهَارُ قَبْلَ أَحْرَفِ لِلْحَلْقِ سِتٌّ^٢ رُبَّتْ فَلْتَعْرِفِ^٣
- (٨) هَمْزٌ فَهَاءٌ ثُمَّ عَيْنٌ حَاءٌ مُهْمَلَتَانِ ثُمَّ غَيْنٌ حَاءٌ
- (٩) وَالثَّانِي إِذْغَامٌ بِسِتَّةٍ أَتَتْ فِي يَرْمَلُونَ^٤ عِنْدَهُمْ قَدْ ثَبَّتَتْ

^١ وفي نسخ أخرى: الميهي

^٢ وفي نسخ أخرى: سِتٌّ

^٣ وفي نسخ أخرى: فَلْتَعْرِفِ

^٤ وفي نسخ أخرى: يَرْمَلُونَ

- (١٠) لَكِنَّهَا قِسْمَانِ قِسْمٌ يُدْعَمًا^٥ فِيهِ بَعْثَةٌ بِـ: يَنْمُو عَلِمًا^٦
- (١١) إِلَّا إِذَا كَانَا بِكَلِمَةٍ فَلَا تُدْعَمُ^٧ ك: دُنْيَا ثُمَّ صِنَوَانٍ تَلَا
- (١٢) وَالثَّانِ إِذْ غَامٌ بِغَيْرِ غُنَّةٍ فِي السَّلَامِ وَالرَّاءِ ثُمَّ كَرَّرْتَهُ
- (١٣) وَالثَّلَاثُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْبَاءِ مِيمًا بَعْثَةٌ مَعَ الْإِخْفَاءِ
- (١٤) وَالرَّابِعُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْفَاضِلِ مِنْ الْحُرُوفِ وَاجِبٌ لِلْفَاضِلِ
- (١٥) فِي خَمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمُوهَا فِي كَلِمٍ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ ضَمَّنْتُهَا
- (١٦) صِفْ ذَا ثَنَا^٨ كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ دُمَ طَيِّبًا زِدْ فِي ثَقَى^٩ ضَعِ ظَالِمًا

أَحْكَامُ النُّونِ وَالْمِيمِ الْمُشَدَّدَتَيْنِ

- (١٧) وَغَنَّ مِيمًا^٦ ثُمَّ نُونًا شُدِّدَا وَسَمَّ كُلاًَّ حَرْفَ غُنَّةٍ بَدَا

أَحْكَامُ الْمِيمِ السَّائِنَةِ

- (١٨) وَالْمِيمُ إِنْ تَسَكَّنْ تَجِي قَبْلَ الْهَجَا لِأَلْفٍ لَيْتَةٍ لِيذِي الْحِجَا
- (١٩) أَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ لِمَنْ ضَبَطَ إِخْفَاءً^٦ إِذْ غَامٌ وَإِظْهَارًا فَقَطْ

^٥ وفي نسخ أخرى: يُدْعَمُ

^٦ وفي نسخ أخرى: عَلِمٌ

^٧ وفي نسخ أخرى: فَلَا تُدْعَمُ

^٨ وفي نسخ أخرى: ثَنَا

^٩ وفي نسخ أخرى: ثَقَى

- (٢٠) فَالْأَوَّلُ **الإِخْفَاءُ** عِنْدَ الْبَاءِ
 (٢١) وَالثَّانِ **إِدْغَامٌ** بِمِثْلِهَا أَتَى
 (٢٢) وَالثَّلَاثُ **الإِظْهَارُ** فِي الْبَقِيَّةِ
 (٢٣) وَاحْدُزْ لَدَى **وَإِوٍ** وَفَا أَنْ تَخْتَفِي
 وَسَمَّاهُ **الشَّفْوِيَّ** لِلْقُرَاءِ
 وَسَمَّاهُ ^{١٠} **إِدْغَامًا صَغِيرًا** يَا فَتَى
 مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّاهُ **شَفْوِيَّةً**
 لِقُرْبِهَا **وَالِاتِّحَادِ** ^{١١} فَاعْرِفِ

أَحْكَامُ لَامٍ (أَلٍ) وَوَلَامٍ (الْفِعْلِ)

- (٢٤) **لِإِلَامٍ أَلٍ** حَالَانِ قَبْلَ الْأَحْرَفِ
 (٢٥) قَبْلَ أَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ خُذْ عِلْمَهُ
 (٢٦) ثَانِيهِمَا **إِدْغَامُهُمَا** فِي أَرْبَعٍ
 (٢٧) **طَبٌ ثُمَّ صِلَ رَحْمًا** ^{١٢} تَفْزُضُفْ ذَا نَعَمٍ
 (٢٨) وَاللَّامُ ^{١٤} الْأُولَى سَمَّاهُ **قَمْرِيَّةً**
 (٢٩) وَأَظْهَرْنَ **لَامٍ فِعْلٍ** مُطْلَقًا
 أَوْلَاهُمَا **إِظْهَارُهُمَا** فَلْتَعْرِفِ
 مِنْ **إِبْعٍ** ^{١٣} **حَجَّكَ وَخَفَ عَقِيمَهُ**
 وَعَشْرَةَ أَيْضًا وَرَمَزَهَا فَعِ
 دَعِ **سُوءَ ظَنِّ زُرٍّ شَرِيفًا** لِلْكَرَمِ
 وَاللَّامُ الْآخِرَى سَمَّاهُ **شَمْسِيَّةً**
 فِي نَحْوِ **قُلْ نَعَمْ وَقُلْنَا** وَالتَّقَى

^{١٠} وفي نسخ أخرى: وَسَمَّاهُ ادْغَامًا

^{١١} وفي نسخ أخرى: **وَالِاتِّحَادِ**

^{١٢} وفي نسخ أخرى: مِنْ **إِبْعٍ**

^{١٣} وفي نسخ أخرى: **رَحْمًا**

^{١٤} وفي نسخ أخرى: **وَاللَّامُ**

فِي الْمِثْلَيْنِ وَالْمُتَقَارِبَيْنِ وَالْمُتَجَانِسَيْنِ

- (٣٠) إِنْ فِي الصِّفَاتِ وَالْمَخَارِجِ اتَّفَقَ حَرْفَانِ فَالْمِثْلَانِ فِيهِمَا أَحَدٌ
 (٣١) وَإِنْ يَكُونَا مَخْرَجًا تَقَارِبًا وَفِي الصِّفَاتِ اخْتَلَفَا يُقْبَلَا
 (٣٢) مُتَقَارِبَيْنِ^{١٥} أَوْ يَكُونَا اتَّفَقَا فِي مَخْرَجِ دُونَ الصِّفَاتِ حَقَّقَا
 (٣٣) بِالْمُتَجَانِسَيْنِ ثُمَّ إِنْ سَكَنَ أَوَّلُ كُلِّ فَالصَّغِيرُ سَمَيْنِ
 (٣٤) أَوْ حُرِّكَ الْحَرْفَانِ فِي كُلِّ فَقُلْ كُلٌّ كَبِيرٌ وَافْهَمْنَاهُ بِالْمُثُلِ

أَفْسَامُ الْمَدِّ

- (٣٥) وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ وَسَمٌّ أَوَّلًا طَبِيعِيٌّ وَهُوَ
 (٣٦) مَا لَا تَوَقُّفٌ لَهُ عَلَى سَبَبٍ وَلَا يَدُونِهِ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ
 (٣٧) بَلْ أَيُّ حَرْفٍ غَيْرِ^{١٦} هَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ^{١٧} جَا بَعْدَ مَدِّ فَالطَّبِيعِيُّ يَكُونُ^{١٨}
 (٣٨) وَالْآخِرُ الْفُرَعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبٍ كَهَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسْجَلًا
 (٣٩) حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا مِنْ لَفْظٍ وَآيٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا
 (٤٠) وَالْكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ وَقَبْلَ الْوَاوِ صَمٌّ شَرْطٌ وَفَتْحٌ قَبْلَ الْفِي يُلتَزَمُ
 (٤١) وَاللَّيْنُ^{١٩} مِنْهَا الْيَاءُ وَوَاوُ سُكِّنَا^{٢٠} إِنْ انْفَتْحَ قَبْلَ كُلِّ أَعْلَنَا

^{١٥} وفي نسخ أخرى: مُقَارِبَيْنِ

^{١٦} وفي نسخ أخرى: غَيْرُ

^{١٧} وفي نسخ أخرى: سُكُونُ

^{١٨} وفي نسخ أخرى: يَكُونُ

أَحْكَامُ الْمَدِّ

- (٤٢) لِلْمَدِّ أَحْكَامٌ ثَلَاثَةٌ تَدْوِمٌ^{٢١} وَهِيَ الْوُجُوبُ وَالْجَوَازُ وَاللُّزُومُ^{٢٢}
 (٤٣) فَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ هَمْزٌ بَعْدَ مَدٍّ فِي كَلِمَةٍ وَذَا بِمُتَّصِلٍ يُعَدُّ
 (٤٤) وَجَائِزٌ مَدٌّ وَقَصْرٌ إِنْ فُصِلَ كُلُّ بِكَلِمَةٍ وَهَذَا الْمُنْفَصِلُ
 (٤٥) وَمِثْلُ ذَا إِنْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا كَتَعْلَمُونَ نَسْتَعِينُ
 (٤٦) أَوْ قُدِّمَ الْهَمْزُ عَلَى الْمَدِّ وَذَا بَدَلٌ^{٢٣} كَأَمِنُوا^{٢٤} وَإِيمَانًا خُذَا
 (٤٧) وَلَا زِيمٌ إِنْ السُّكُونُ أُصِلاَ وَصَلًّا وَوَقَفًّا بَعْدَ مَدِّ طَوْلًا

أَفْسَامُ الْمَدِّ اللَّازِمِ

- (٤٨) أَفْسَامُ لَازِمٍ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ وَتِلْكَ كَلِمِيٌّ وَحَرْفِيٌّ مَعَهُ
 (٤٩) كِلَاهُمَا مُخَفَّفٌ مُثَقَّلٌ فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ
 (٥٠) فَإِنْ بِكَلِمَةٍ سُكُونٌ اجْتَمَعَ مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهُوَ كَلِمِيٌّ وَقَعَ
 (٥١) أَوْ فِي ثَلَاثِيِّ الْحُرُوفِ وَجِدَا وَالْمَدُّ وَسَطُهُ^{٢٥} فَحَرْفِيٌّ بَدَا

^{١٩} وفي نسخ أخرى: وَاللَّيْنُ

^{٢٠} وفي نسخ أخرى: سَكْنَا

^{٢١} وفي نسخ أخرى: تَدْوِمٌ

^{٢٢} وفي نسخ أخرى: وَاللُّزُومُ

^{٢٣} وفي نسخ أخرى: بَدَلٌ

^{٢٤} وفي نسخ أخرى: كَأَمِنُوا

^{٢٥} وفي نسخ أخرى: وَسَطُهُ

- (٥٢) كِلَاهُمَا مُتَقَلِّبٌ إِنْ أُدْغِمَا
 (٥٣) وَاللَّازِمُ الْحَرْفِيُّ أَوَّلَ السُّورِ
 (٥٤) يَجْمَعُهَا حُرُوفٌ كَمْ عَسَلٌ نَقْصٌ
 (٥٥) وَمَا سِوَى الْحَرْفِ الثَّلَاثِيِّ لَا أَلْفٌ
 (٥٦) وَذَلِكَ أَيْضًا فِي فَوَاتِحِ السُّورِ
 (٥٧) وَجَمَعَ الْفَوَاتِحَ الْأَرْبَعُ عَشَرَ
 خُفِّفَ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْغَمَا
 وَجُودُهُ فِي ثَمَانٍ انْخَصَرَ
 وَعَيْنُ ذُو وَجْهَيْنِ وَالطُّوْلُ أَحْصُ
 فَمَدُّهُ مَدًّا طَبِيعِيًّا أَلْفٌ
 فِي لَفْظٍ حَيٍّ طَاهِرٍ قَدْ انْخَصَرَ
 صِلُهُ سُخَيْرًا مَنْ قَطَعَكَ ذَا اشْتَهَرَ

خَاتِمَةٌ

- (٥٨) وَتَمَّ ذَا النَّظْمِ بِحَمْدِ اللَّهِ
 (٥٩) أَبْيَاتُهُ نَدْبًا لِذِي النَّهْيِ
 (٦٠) ثُمَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَبَدًا
 (٦١) وَالْأَلِ وَالصَّحْبِ وَكُلِّ تَابِعِ
 عَلَى تَمَامِهِ بِأَلَا تَنَاهِي
 تَارِيخُهَا^{٢٦} بُشْرَى لِمَنْ يَنْقِنُهَا
 عَلَى خِتَامِ الْأَنْبِيَاءِ أَحْمَدًا
 وَكُلِّ قَارِيٍّ وَكُلِّ سَامِعِ

سهنهدي هونراوهكه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

^{٢٦} وفي نسخ أخرى: تاريخه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين وعلى آله وصحبه وسلم
تسليماً كثيراً.

إجازة في متن (تحفة الأطفال)

أما بعد:

فإني أروي متن (تحفة الأطفال) للإمام سليمان بن حسين بن محمد الجمزوري عن شيخنا العلامة
عبد الفتاح مدكور بن بيومي (مستشار شؤون القرآن بالجيزة) وأجازني بروايتها عنه حفظه الله تبارك
وتعالى وهو يروي متن التحفة عن شيخه العلامة علي بن محمد الشهير بالضباع (ت ١٣٨٠) وهو
عن الشيخين عبدالرحمن الخطيب الشهير بالشعار وحسن بن يحيى الكُتبي وهما عن شيخ المقرئين
محمد بن أحمد المتولي وهو بسنده إلى الناظم سليمان الجمزوري رحم الله الجميع، وبعد أن قرأها عليّ
باتقان كامل وضبطاً معانيها أخي الفاضل الشيخ (سيروان حامد) أجزته بروايتها وتدريسها.
وأوصيه بتقوى الله تبارك وتعالى في السر والعلن وأن يدعوا لي ولمشايخي.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

حرّرها في مدينة حلبجة الجديدة

رعد محسن حاوي السامرائي

في يوم الأربعاء (٤/رمضان ١٤٣٥هـ)

الموافق لـ (٢/٧/٢٠١٤ م)

ناساندنى هونراومهكه

هونراوهى (تحفة الأطفال والغلمان في تجويد القرآن) يهكيكه له هونراوه كورت و
ناسانهكانى بوارى زانستى تهجويد كه شيخ سولهيمانى جهمزورى له سهر كيشى

(الرَّجَز) له سألَى (١١٩٨ك) دایناوه، ئەم ھۆنراویە پیک ھاتووہ لە (٦١) دیر بەم شیوہیە خواروہ دابەشی کردوہ:

- ١- پینچ دیر بو پیشەکی
  - ٢- یازدە دیر بو یاساکانی نونی زەننەدارو (تنوین).
  - ٣- یەك دیر بو نون و میمی شەدە دار.
  - ٤- شەش دیر بو میمی زەننەدار.
  - ٥- شەش دیر بو لامی (أل) و لامی کردار.
  - ٦- پینچ دیر بو لیکچووہ کان و ھاوڕەگەزەکان و لیک نزیكەکان.
  - ٧- ھوت دیر بو بەشەکانی درێژکردنەوہ.
  - ٨- شەش دیر بو ئەھکامەکانی درێژکردنەوہ
  - ٩- دە دیر بو بەشەکانی درێژکردنەوہی پاپەند (لازم).
  - ١٠- چوار دیریش بو کۆتایی.
- سەرچاوەی ئەم ھۆنراویە ھەك دانەر خۆی دەلیت مامۆستاکیەتی كە ناوی (میہی)یە، واتە بابەتە زانستییەكە ی لەوہ و ھەرگرتووہ پاشان خۆی لە شیوہی ھۆنراوہدا داڕشتووہ.

پاڤەکانی:

ئەم ھۆنراویە لە نیو قورپانخویناندا ناوبانگییەکی زۆری ھەیە، ھەر بۆیە زانایان و نووسەران چەندین پاڤە و لیکدانەوہیان بو نووسیوہ گرنگترینیان:

- ١- فتح الأقفال شرح تحفة الأطفال، سليمان الجمزوري.
- ٢- فتح الملك المتعال بشرح تحفة الأطفال، محمد بن نور الدين الميہي.
- ٣- شرح تحفة الأطفال، لمحمود رفاعة الطهطاوي (ت بعد ١٣٧٠ھ).
- ٤- منحة ذي الجلال في شرح تحفة الأطفال، للضباع.
- ٥- تقريب المنال بشرح تحفة الأطفال، لحسن حسن دمشقية (ت ١٤١٣ھ).

ناساندنی دانەری ھۆنراوہكە

ناوی ته‌واوی: سوله‌یمانی کوپری حوسه‌ینی کوپری موحه‌ممه‌دی کوپری شه‌له‌بی، ناسراو به جه‌مزووری، ناوی ئەو شارۆچکەیه که باوکی تییدا ژیاوه، به‌لام خوئی له شاری ته‌نتا له مانگی په‌بیعی یه‌که‌م له سه‌ره‌تای س‌اله‌کانی (١١٦٠ک) له‌دایکبووه، له‌لای زۆریک له‌زانایانی ته‌نتا زانستی شه‌ری خویندوووه، زانستی قیپراوات و ته‌جویدی له‌لای (نور المیهی) خویندوووه له سه‌ره‌تای هونراوه‌که‌یدا ناوی ده‌هینیت. یه‌کیک له مامۆستاکانی به‌ناوی (سییدی مجاهد الاحمدی) نازناوی ئەفه‌ندی لی ناوه، که وشه‌یه‌کی تورکییه بو گه‌وره‌و پیزداره‌کان به‌کار ده‌هیننیت، به‌لام تورکه‌کان زور جار ئەفه‌ندم به‌کار ده‌هینن ئەک ئەفه‌ندی.

له دانراوه‌کانی:

١- تحفة الأطفال

٢- فتح الأطفال في شرح تحفة الأطفال

٣- الفتح الرحمانی بشرح کنز تحریر حرز الأمانی فی القراءات.

٤- منظومة في رواية ورش.

٥- نظم کنز المعانی بتحریر حرز الأمانی

٦- جامع المسرّة في شواهد الشاطبية والدرّة

٧- الدرّ المنظوم في عذر المأموم

٨- الطراز المرقوم بشرح الدرّ المنظوم

نازانریت که‌ی کوچی دوا‌یی کردوو به‌لام تا سالی (١٢٠٨ک) زیندوو بووه، چونکه

له‌و س‌اله‌دا له نووسینی کتیبی (الفتح الرحمانی)ی بووه‌ته‌وه.

به‌لام شیخ (حسن مصطفی الوراقی) ده‌لیت له سالی (١٢٢٧ک) کوچی دوا‌یی کردوو.

پیشه‌کی هونراوه‌که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱) يَقُولُ رَاجِي رَحْمَةِ الْعَفْوَِرِ دَوْمًا سَلِيمَانُ هُوَ الْجَمْزُورِي

پاڤه:

(يَقُولُ رَاجِي رَحْمَةِ الْعَفْوَِرِ دَوْمًا): ئەو كەسەى هەميشە تەكەكارى پەرحمەتى خوداى زۆر لىخۆشبووه دەلێت.

(سَلِيمَانُ هُوَ الْجَمْزُورِي): سولهيمان ناوى نووسەرى هۆنراوهكەيهو جەمزوريش نازناوهكەيهتى وهك له ژياننامەكەيدا باسمان كرد.

(۲) الْحَمْدُ لِلَّهِ مُصَلِّيًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ تَلَا

پاڤه:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ): سوپاس تەنها بۆ خوداىه.

(مُصَلِّيًا عَلَى مُحَمَّدٍ): داوا لەخودا دەكەم صەلات و سەلام بنیڤێت بۆ سەر موحهممەد (ﷺ).

(وَآلِهِ): ئەوانەى باوهريان پێهیناوه، لە خزمە باوهردارهكانى و خێزانەكانى.

(تَلَا): ئەوانەى شوین پێغهمبەر (ﷺ) و هاوهلانی كەوتوون تا پۆژى دواى.

(۳) وَبَعْدُ هَذَا النَّظْمُ لِلْمُرِيدِ فِي التُّونِ وَالتَّنُونِ وَالْمُدُودِ

پاڤه:

(وَبَعْدُ): وشەيهكە بەكارديت بۆ گواستنهوه لە بابەتێكەوه بۆ بابەتێكى تر، واتە پاش سوپاس و ستایشى خودا دروودو و سلاو لەسەر پێغهمبەر و هاوهلان و شوینكەوتوانى.

(هَذَا النَّظْمُ لِلْمُرِيدِ): ئەم هۆنراوهيه بۆ فيرخوازه.

(فِي التُّونِ وَالتَّنُونِ وَالْمُدُودِ): تايبەت بە ياساكانى نونى زەننه دارو (تنوين) و دريژکردنه وهكان.

جگه لهو دوو بابته‌یش باسی یاساکانی میمی زهنه‌دارو لامی ناساندن و لامی کرداریشی کردوو.

(۴) سَمِيئَةُ بِتُحْفَةِ الْأَطْفَالِ عَنْ شَيْخِنَا الْمِيهِيِّ ذِي الْكَمَالِ

پاڤه:

(سَمِيئَةُ بِتُحْفَةِ الْأَطْفَالِ): ناومناوه عه‌نتیکه یان دانسقه‌ی منالان.

مه‌به‌ستی له منال ئەو که‌سانه‌یه که سه‌ره‌تان له‌م زانسته‌دا، له پاڤه‌که‌ی خۆیدا ده‌لیت: ئەوانه‌ی هاوشیوه‌ی من له‌م زانسته‌دا!

(عَنْ شَيْخِنَا الْمِيهِيِّ): له مامۆستا که‌مانه‌وه وهرمانگرتوو، ئەمه‌یش ئاماژه‌یه‌کی گرنکه‌ بو ئەوه‌ی که زانست له مامۆستاوه وهرده‌گیریت نه‌ک له په‌رتووکه‌وه، ناوی ته‌واوی مامۆستا که‌ی: (نور عه‌لی کوپری عه‌لی کوپری عومه‌ری کوپری ئەحمه‌دی کوپری عومه‌ری کوپری ناجی کوپری فنیشی میه‌ی)، له سالی (۱۱۳۹ک) له دایکبووه، له‌شاری ته‌نتا زانستی قیرائات و ته‌جویدی و تووه‌ته‌وه، تاوه‌کو له‌سالی (۱۲۰۴ک) کۆچی دوا‌یی کردوو.

میه‌ی نازناوی مامۆستا که‌یه‌تی، (میه) شارۆچکه‌یه‌کی سه‌ر به‌ هه‌ریمی مه‌نوو فییه‌ی ولاتی میسره.

(ذِي الْكَمَالِ): جه‌مزووری له پاڤه‌که‌یدا ده‌لیت: (تیرو ته‌واو له خودو سیفه‌تا له هه‌موو باریکی ئاشکراو په‌نه‌انیدا له‌وه‌ی که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو دروستکه‌رو دروستکراو)، به‌لام خودا لیی خو‌شبی‌ت زیاده‌پو‌یی کردوو له وه‌سف و ستایش‌کردنی مامۆستا که‌یدا، چونکه ئەو وه‌سفه‌ به‌و په‌هاییه‌ ته‌نها به‌ خودا شایسته‌یه.

(۵) أَرْجُو بِهِ أَنْ يَنْفَعَ الطُّلَابًا وَالْأَجْرَ وَالْقَبُولَ وَاللِّتْوَابَا

پاڤه:

هیوادارم ئەم هۆنراوه‌یه سوود به‌ قوتابیان بگه‌یه‌نی‌ت و مایه‌ی پاداشت و وه‌رگرتنی‌ش بی‌ت بو‌ من.

ئه‌حکامه‌کانی نونی زهنه‌دارو (تنوین)

(٦) لِلنُّونِ إِنْ تَسْكُنَ وَلِلتَّنَوِينِ أَرْبَعُ أَحْكَامٍ فَخُذْ تَبْيِينِي

پاڤه:

(لِلنُّونِ إِنْ تَسْكُنَ وَلِلتَّنَوِينِ أَرْبَعُ أَحْكَامٍ) ئه‌گه‌ر نون زهنه‌داربوو، له‌گه‌ل (تنوین) یش، چوار دۆخ و باریان هه‌یه.

(فَخُذْ تَبْيِينِي) بویه ئه‌م پروونکردنه‌وه‌یه‌م لی وه‌ریگه‌.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی نونی زهنه‌دار (ساکن): نونیکی زهنه‌داره له‌ ناو (اسم) و کردار (فعل) و پیت (حرف) دا هه‌یه، له‌ هه‌ردوو دۆخی وه‌ستان و گه‌یاندندا، له‌ کۆتایی و ناوه‌پراستی وشه‌دا به‌ دیده‌کریت و دهنوسریت و ده‌خوینریته‌وه.

(تنوین): نونیکی زهنه‌داری زیاده‌یه، ده‌که‌ویته‌ کۆتایی ناوه‌وه (اسم)، ته‌نها له‌گه‌یاندن (وصل) دا ده‌خوینریته‌وه‌و بو‌ جه‌ختکردنه‌وه (توکید) یش نییه، نیشانه‌ی دوو سه‌ر یاخود دوو ژێر یاخود دوو بۆری بو‌ داده‌نریت.

(٧) فَالْأَوَّلُ الإِظْهَارُ قَبْلَ أَحْرَفِ لِلْحَلْقِ سِتُّ رُبَيْتٍ فَلْتَعْرِفِ

پاڤه:

(فَالْأَوَّلُ الإِظْهَارُ) یه‌که‌مین دۆخی نونی زهنه‌دارو (تنوین) ئاشکراکردنه.

پیناسه‌ی ئاشکراکردن (الإظهار): ئاشکراکردن و ده‌رخستنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له‌ جیپیتی خو‌یه‌وه بی‌ ئه‌وه‌ی مینگه (غنة) ی ته‌واوی له‌ گه‌لدا بیته‌ یاخود له‌ سه‌ری بوه‌ستین.

(قَبْلَ أَحْرَفِ لِلْحَلْقِ سِتُّ رُبَيْتٍ فَلْتَعْرِفِ) ئه‌م ئاشکراکردنه‌ش له‌ کاتیکی‌دا یه‌ نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) بکه‌ویته‌ پیش پیته‌کانی گه‌روو (حلق)، ژماره‌یان شه‌ش پیته‌ بیزانه.

(۸) هَمْزٌ فَهَاءٌ ثُمَّ عَيْنٌ حَاءٌ مُهْمَلَتَانِ ثُمَّ عَيْنٌ خَاءٌ

پرافه:

(مُهْمَلَتَانِ): بی نوقته، مه به سستی پیتی (ع، ح)

ئەم پیتا نەیش بە پێی جیپیتەکانیان بەم شیوێهە ریک خراون (ع، ه) لە دوورترینی گەر و وەه، (ع، ح) لە ناو پراستی گەر و وەه، (غ، خ) لە نزیکترینی گەر و وەه. کەواتە جیپیت (مخرج) ی گەر و و سیانە و شەش پیت لە خو دەگریت.

پروونکردنەوه:

ئاشکراکردنی نونی زەننەدار (ساکن) لە یەک و شەداو لە دوو و شەدا پروودەدات، بەلام ئاشکراکردنی (تنوین) لە دوو و شەدا نەبیئت پروونادات.

نموونه:

پیت	لە گەل نونی زەننەدار	
	لە یەک و شەدا	لە دوو و شەدا
المهزة	﴿ وَيَعْتَوْنَ ﴾	﴿ مِنْ ءَامَنَ ﴾
المهاء	﴿ يَنْهَوْنَ ﴾	﴿ إِنَّ هَذَا ﴾
العين	﴿ الْأَنْعَامِ ﴾	﴿ مِنْ عَمَلٍ ﴾
الحاء	﴿ تَنْحِتُونَ ﴾	﴿ مِنْ حَكِيمٍ ﴾
الغين	﴿ فَسَيَنْغِضُونَ ﴾	﴿ مِّنْ غَلٍ ﴾
الخاء	﴿ وَالْمُنْخَفِقَةُ ﴾	﴿ مِّنْ حَرْدَلٍ ﴾

نیشانە ی لە (مصحف) دا: بۆ ناسینەوی نونی زەننەدار لە دوخی ئاشکراکردندا لە قورئانی پیرۆزدا زانیان سەری پیتی (ح) یان بە بچوکی لە سەر نونەکه بۆ داناوه، بۆ (تنوین) ییش لە هەمان باردا نیشانە ی ه ع ح یان داناوه، وەک لە نموونەکانی سەر وەدا دیاره.

(۹) وَاللَّانِ إِذْغَامٌ بِسِتَّةٍ أَتَتْ فِي يَرْمُلُونَ عِنْدَهُمْ قَدْ تَبَتَّتْ

پرافه:

وَاللَّانِ إِذْغَامٌ) دووه مین دوخی نونی زهنه دارو (تنوین)، تیئه لکیشکردنه. **پیناسه ی تیئه لکیشکردن:** گه یاندنی نونی زهنه دار یان (تنوین) به یه کیک له پیته کانی (یرملون) و کردنیان به یه ک پیته (مُشَدَّد) له په گه زی پیته دووه م. (بِسِتَّةٍ أَتَتْ فِي يَرْمُلُونَ عِنْدَهُمْ قَدْ تَبَتَّتْ) له گه ل نه و شهش پیته ی که له وشه ی (یرملون) دا کوکراونه ته وه، واته: (ی، ر، م، ل، و، ن).

(۱۰) لَكِنَّهَا قِسْمَانِ قِسْمٌ يُدْعَمَا فِيهِ بَعْثَةٌ بَيْنَهُمُ عُلَمَاءُ

پرافه:

لَكِنَّهَا قِسْمَانِ) ئەم تیئه لکیشکردنه دوو به شه. (قِسْمٌ يُدْعَمَا فِيهِ بَعْثَةٌ بَيْنَهُمُ عُلَمَاءُ) به شی یه که میان نونی زهنه دارو (تنوین) تیئه لکیشی پیته کانی (ینمو) ده کریت به مینگه وه، پییشی دهوتریت: تیئه لکیشی مینگه دار (إذغامٌ بَعْثَةٌ).

نموونه: ﴿مَنْ نَذِيرٍ﴾، ﴿يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾، ﴿مَنْ مَسَلٍ﴾، ﴿صُحُفًا مَطَهَّرَةً﴾

﴿مِنْ وَالٍ﴾، ﴿رَجِيمٌ وَدُودٌ﴾، ﴿مَنْ يُؤْمِرُ﴾، ﴿خَيْرًا بَرَهُ﴾

(۱۱) إِلَّا إِذَا كَانَا بِكَلِمَةٍ فَلَا تُدْغِمُ كَدُنْيَا ثُمَّ صِنَوَانٍ تَلَا

پرافه:

إِلَّا إِذَا كَانَا بِكَلِمَةٍ فَلَا تُدْغِمُ) مه گهر نونی زهنه دار یان (تنوین) له له گه ل پیته کانی (ینمو) دا له یه ک وشه دا کو بوونه وه، تیئه لکیشی مه که، به لکو ده بیئت فاشکرا (الإظهار) بکریت.

كَدُنْيَا ثُمَّ صِنَوَانٍ تَلَا) وهك: ﴿الدُّنْيَا﴾، ﴿صِنَوَانٌ﴾

جگه له و دوو وشه یه ی دانهر هیئاوونی دووانی تریش هه ن: ﴿قَتَوَانٌ﴾، ﴿بُنَيْنٌ﴾

تیبینی:

- ۱- له دوو جیگه‌ی قورئانی پیرۆزدا تیئه‌لکیش پرونادات، به‌لکو نونه زهنه‌داره‌که ئاشکرا ده‌کریت، پیبیشی ده‌وتریت ئاشکراکردنی ریوایه‌ت (إظهار رواية):
- ﴿يَسَّ ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝﴾ یس، ﴿تَّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝﴾ القلم.
- ۲- له وشه‌ی ﴿طَسَمَ﴾ ی سووره‌تی (الشعراء) و (القصص) دا تیئه‌لکیشکردنی نونی زهنه‌دار له پیتی میمدا پیویسته.

(۱۲) وَالثَّانِ إِذْ غَامَ بِغَيْرِ عُنَّةٍ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ ثُمَّ كَرَّرْنَاهُ

پرافه:

(وَالثَّانِ إِذْ غَامَ بِغَيْرِ عُنَّةٍ) به‌شی دووه‌می تیئه‌لکیشکردن، تیئه‌لکیشکردنی بی‌مینگه‌یه. (فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ) له گه‌ل هه‌ردوو پیتی (ل، ر)، واته لی‌ره‌دا مینگه‌ دروست نابیت، چونکه هیه‌ج سیفه‌تیکی نونه‌که نه‌ماوه‌ته‌وه. (ثُمَّ كَرَّرْنَاهُ) بریار بده‌ که پیتی (ر) سیفه‌تی دووباره‌بوونه‌وه (التکریر) ی هه‌یه.

پوونکردنه‌وه:

نمونه: ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ مِنَ الْآمِنِينَ﴾، ﴿وَمِنْ رَبَّاطٍ﴾، ﴿هُدَى لِّلْمُتَّقِينَ﴾، ﴿شَمْرَةَ رِزْقًا﴾

تیبینی:

له ئایه‌تی: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝﴾ القیامة، تیئه‌لکیش پرونادات چونکه بی‌ده‌نگی (سکته) له سه‌ر وشه‌ی ﴿مَنْ﴾ پیویسته.

پیناسه‌ی دووباره‌بوونه‌وه (التکریر): له زمانه‌وانیدا: دووباره‌بوونه‌وه‌یه.

له زاراوه‌شدا: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ر زمانه‌ له کاتی ده‌رپرینی پیتی (ر) دا. به‌لام نابیت قورئانخوین زیاده‌په‌وی تیدا بکات، ئەمه‌ش ئەوه ناگه‌یه‌نی که خوینەر به‌ته‌واوی زمانی له جووله‌ بخت، به‌لکو پیویسته سه‌ری زمانی و به‌شیک له پشته‌وه‌ی به‌توندی به‌پووک‌ی بره‌ری سه‌ره‌وه‌دا بنوسینی، له گه‌ل هیه‌شته‌وه‌ی بو‌شاییه‌کی زور ته‌سک بو‌ چوونه‌ده‌ره‌وه‌ی به‌شیک له ده‌نگی پیه‌که، چونکه پیتی (ر) پیتیکی مامناوه‌نده له نیوان هه‌ردوو سیفه‌تی توندی و نه‌رمی (الشدة والرَّخاوة) دا.

(۱۳) وَالثَّالِثُ الْإِقْلَابُ عِنْدَ الْبَاءِ مِيمًا بَعْنَةً مَعَ الْإِخْفَاءِ

پاڤه:

(وَالثَّالِثُ الْإِقْلَابُ) سییه مین دؤخی نونی زهنه دارو (تنوین)، هه لگه پاندنه وهیه (القلب).
(عِنْدَ الْبَاءِ مِيمًا بَعْنَةً مَعَ الْإِخْفَاءِ) له کاتی گه یشتنی نونی زهنه دارو (تنوین) به پییتی (ب)،
پییتی (ب) هه لگه گه پیتته وه بؤ پییتی میم و پاشان ده شاردریته وه به مینگه.

پوونکردنه وه:

پیناسهی هه لگه پاندنه وه (القلب): هه لگه پاندنه وهی نونی زهنه دار یان (تنوین) به
میمیکی شاراوه به مینگه وه.

ئهم هه لگه پاندنه وهیه له یهک وشه وه له دوو وشه دا پروو ده دات.

نیشانهی له (مصحف) دا: میمیکی بچووکى له سه ر دانراوه، بؤ (تنوین) یش جووله
(حركة) یه کی لبراوه به دوایدا میمیکی بچووک دانراوه، وهک:

﴿ مِنْ بَعْدِ ﴾، ﴿ لَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾

(۱۴) وَالرَّابِعُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْفَاضِلِ مِنْ الْحُرُوفِ وَاجِبٌ لِلْفَاضِلِ

پاڤه:

(وَالرَّابِعُ الْإِخْفَاءُ) چواره مین دؤخی نونی زهنه دارو (تنوین) شاردرنه وهیه.
(عِنْدَ الْفَاضِلِ مِنَ الْحُرُوفِ) له گه لئوه پیتانهی که ماونه ته وه، جگه له پیتته کانی (الإظهار
والإدغام والقلب).

(واجبٌ للفاضل): پیویسته له سه ر هه موو که سیکی به ریژ.

پوونکردنه وه:

پیناسهی شاردرنه وه: شاردرنه وهی نونی زهنه دارو (تنوین) به مینگه له گه لئ
پیتته کانیداو رپوشتن به مینگه وه بؤ دهنگی پییتی دواى نونی زهنه دارو (تنوین) هه که.
به (الإخفاء الحقيقي) یش ناوده بریت، ئه ویش بؤ جیاکردنه وهی له شاردرنه وهی لیوی
(گه شتنی نونی زهنه دار به پییتی ب).

(۱۵) فِي حَمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمَزُهَا فِي كَلِمٍ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ صَمَّنْتُهَا

پاڤه:

(فِي حَمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ) واته: پیته‌کانی شاردنه‌وه ژماره‌یان پانزه پیته.
(رَمَزُهَا فِي كَلِمٍ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ صَمَّنْتُهَا): جه‌مزوری پیته‌کانی شاردنه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تای هه‌ریه‌ک له وشه‌کانی دپیری ژماره شانزه‌دا کۆکردووه‌ته‌وه، به شیوه‌یه‌که که هه‌موو وشه‌یه‌که له وشه‌کانی نه‌و دپیره به یه‌کیک له پیته‌کانی شاردنه‌وه ده‌سته‌پیده‌کات، که ژماره‌یان پانزه پیته.

(۱۶) صِفٌ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا دُمٌ طَيِّبًا زِدْ فِي تُقَى صَعٌ ظَالِمًا

پاڤه:

که‌واته پیته‌کانی شاردنه‌وه نه‌مانه‌ن: (ص، ذ، ث، ک، ج، ش، ق، س، د، ط، ز، ف، ت، ض، ظ).

پوونکردنه‌وه:

ئه‌گه‌ر پیته‌کانی شاردنه‌وه (الإخفاء) له پیته به‌رزه‌کان (الاستعلاء) بوون واته: (ص، ض، ط، ظ، ق)، پێویسته مینگه‌ی شاردنه‌وه‌که گه‌وره بکریت. ئه‌گه‌ر له پیته نزمه‌کان (الاستفال) بوون واته (ث، ج، ذ، ز، س، ف، ش، د، ت، ک)، پێویسته مینگه‌که بچووک بکریته‌وه.

نیشانه‌ی له (مصحف‌دا: بۆ نونی زهننه‌دار له دوخی شاردنه‌وه‌دا (الإخفاء) هیه‌چ جووله‌یه‌کی بۆ دانه‌نراوه، بۆ (تنوین) یش هه‌ردوو جووله‌که به شوین یه‌کدا دانراون.

پاش تنوین	له دوو وشهدا	له یهك وشهدا	پیته كان
﴿ رِيحًا صَوَّارًا ﴾	﴿ مِنْ صَلَّصَلٍ ﴾	﴿ يُصْرُونَ ﴾	ص
﴿ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ ﴾	﴿ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ ﴾	﴿ مُنْذِرِينَ ﴾	ذ
﴿ جَمِيعًا ثُمَّ ﴾	﴿ مِنْ شَمْرَةٍ ﴾	﴿ مَسْئُورًا ﴾	ث
﴿ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾	﴿ إِنْ كَانَتْ ﴾	﴿ مِنْكُمْ ﴾	ك
﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾	﴿ مَن جَاءَكَ ﴾	﴿ أَبْجَيْنَاكُمْ ﴾	ج
﴿ نَفْسٍ شَيْعًا ﴾	﴿ فَمَنْ شَاءَ ﴾	﴿ أَنْشَأْتُمْ ﴾	ش
﴿ عَلَيْهِمُ قَدِيرٌ ﴾	﴿ مِّنْ قَبْلِكَ ﴾	﴿ يَنْقَلِبُونَ ﴾	ق
﴿ عِيدَاتٍ سَدِّحَاتٍ ﴾	﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ ﴾	﴿ يَنْسِلُونَ ﴾	س
﴿ فِقْوَانٌ دَابِئَةٌ ﴾	﴿ مِّنْ دَيْرِكُمْ ﴾	﴿ أَنْدَادًا ﴾	د
﴿ حَلَلًا طَيِّبًا ﴾	﴿ مِّنْ طِينٍ ﴾	﴿ أَنْطَلِقُوا ﴾	ط
﴿ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴾	﴿ مِّنْ زَكَّاهَا ﴾	﴿ أَنْزَلَ ﴾	ز
﴿ خِزْيٌ فِي ﴾	﴿ مِّنْ قَوَّيْهِمْ ﴾	﴿ أَنْفُسِكُمْ ﴾	ف
﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾	﴿ مِنْ مَّحْتَبَاهَا ﴾	﴿ أَنْتُمْ ﴾	ت
﴿ وَكُلًّا صَرَيفًا ﴾	﴿ لَمَنْ صَرَّهْهُ ﴾	﴿ مَنصُودٍ ﴾	ص
﴿ ظَلًّا ظَلِيلًا ﴾	﴿ إِنْ ظَنَّآ ﴾	﴿ يَنْظُرُونَ ﴾	ظ

ئەحكامەكانى نون و ميمى شەددەدار

(۱۷) **وَعَنْ مِيمًا ثُمَّ نُونًا شُدِّدَا** **وَسَمَّ كَلًّا حَرْفَ غَنَّةٍ بَدَا.**

پاڤە:

(وَعَنْ مِيمًا ثُمَّ نُونًا شُدِّدَا): واتە مینگە (غَنَّة) بدە بە پیتی ميم و پاشان نونیش لە کاتیکدا هەردووکیان (شُدَّة) داربوون.

نموونه: ﴿ إِنَّا ﴾، ﴿ الْجِنَّةِ ﴾، ﴿ الْمَرْبُوعِ ﴾، ﴿ هَمَّتْ ﴾، ﴿ نُورًا ﴾، ﴿ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴾
(وَسَمَّ كَلًّا حَرْفَ غَنَّةٍ): هەردووکیشیان ناوبنی پیتی مینگەدار.
(بَدَا): دەرکەوت، تەواکەری ھۆنراوەکە یە.

پروونکردنەوہ:

مینگە (الغنة)

مینگە: دەنگیکی خۆشە، ھاودەنگی هەردوو پیتی (ن، م) دەکات، بەلام مینگە پیتی (ن) لە پیتی (م) بەھیزترە.

پلەکانی مینگە: زۆرینەى زانایان (الجمهور) مینگە بە پینچ پلە دیاریدەکەن:

۱- **تەواوترین:** لە نون و ميمى (شُدَّة) داردا.

نموونه: ﴿ إِنَّا ﴾، ﴿ يَمْنُونِ ﴾، ﴿ هَمَّتْ ﴾، ﴿ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾، ﴿ مِنْ مَاءٍ ﴾

۲- **تەواوتر:** لە تێھەلکیشکردنی مینگەداردا. واتە: تێھەلکیشی نونى زەننەدارو

(تنوين) لە پیتی (ي) و (و) دا، نموونه: ﴿ فَمَنْ يُؤْمِنُ ﴾، ﴿ سِرَجًا وَهَاجًا ﴾.

۳- **تەواو:** لە نون و ميمى شاراوہ (المخفاة) دا، ھەر وہا ھەلگەراندنەوہ

(القلب) یش دەگریتەوہ، نموونه: ﴿ كُنْتُمْ بِهِ ﴾، ﴿ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾

۴- **ناتەواو:** لە نون و ميمى ناشکرادا، نموونه: ﴿ يَنْجُونَ ﴾، ﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ ﴾

۵- **ناتەواوترین:** لە نون و ميمى بزواو (متحرك) دا. ﴿ مِنْ اللَّهِ ﴾ الجن: ۲۲.

تیبینی: لە کاتی دەرپرینی مینگەدا دەنگی پیتەکە یان سیفەتەکەى لە کەپووەوہ (خیشوم) دەر دەچیت، ئەکە پیتەکە خۆی.

ئه حكامه كانى ميمى زهنه دار

(۱۸) وَالْمِيمُ اِنْ تَسْكُنُ تَحِي قَبْلَ الْهَجَا لَا اَلْفِ لَيْتَةِ لَدِي الْحَجَا

پاڤه:

(وَالْمِيمُ اِنْ تَسْكُنُ) ئه گهر ميم زهنه دار بوو.

(تَحِي قَبْلَ الْهَجَا لَا اَلْفِ لَيْتَةِ) له پيش هه موو پيته كانى هيجاو ده ديت جگه له پيتى ئه ليفى ئاسان (اللين)، چونكه پيتى ئه ليف هه ميشه زهنه داره و به دواى پيتىكى سهر دار (مفتوح) دا ديت، ئيتر چون پيش ئه ليف پيتى زهنه دار ديت، جا زهنه داره كه ميم بيت يان هه ر پيتىكى تر.

(لَدِي الْحَجَا) واته بو خواهنى عه قل و ژيرى.

پروونكر دئه وه:

پينا سهى ميمى زهنه دار: ميمىكى زهنه داره هيج جووله يه كى نيبه نه له بارى گه يان دن و نه له بارى وه ستاندا، ده گونجيت بنه رته تى يان زياده بيت، له ناوه پراست و كو تا يى وشه دا له ناو و كردار و پيت دا ديت.

(۱۹) اَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ لِمَنْ صَبَطُ اِخْفَاءُ ادْغَامٌ وَاِظْهَارٌ فَقَطُّ

پاڤه:

(اَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ) ميمى زهنه دار له گه ل پيته كانى زمانى عه ره بيدا سى دوخى هه يه: (اِخْفَاءٌ) و (اِدْغَامٌ) و (اِظْهَارٌ).

(لِمَنْ صَبَطُ) واته بو ئه و كه سهى ده يه و يت له به رى بكات و بيزان يت.

تیبينى: (اِخْفَاءُ نِ ادْغَامٌ) به م شيوه يه ده خوینریته وه.

(۲۰) فَالْأَوَّلُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْبَاءِ وَسَمِّهِ الشَّفْوِيُّ لِلْقُرَاءِ

پاڤه:

(فَالْأَوَّلُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْبَاءِ) يهکه مین دۆخی میمی زهنه دار شاردنه وهیه کاتیک دهگات به پیتی (ب).
(وَسَمِّهِ الشَّفْوِيُّ لِلْقُرَاءِ): ناوی بنی وهک چۆن قورئانخوینان ناویان ناوه شاردنه وهی لیوی.
(الشَّفْوِيُّ) پیتی (ف) به زهنه داری دهخوینریته وه له بهر کیچی هؤنراوه که.

پروونکرده وه:

پیناسه: بریتییه له شاردنه وهی میمی زهنه دار له کاتی گهشتنی به پیتی (ب) له گه ل مینگه.
هوی ناوانی: پیی دهوتری شاردنه وهی لیوی له بهرئه وهی ههردوو پیتی (م، ب) له لیوه وه دهرده چن.
نیشانه ی له (مصحف) دا: میمی زهنه داری شاره نیشانه ی زهنه (سکون) ی بو دانه نراوه.

نمونه: ﴿ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ البقرة ﴿ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴾ النازعات

(۲۱) وَالثَّانِ إِدْغَامٌ مِّثْلَهَا أَتَى وَسَمِّهِ إِدْغَامًا صَغِيرًا يَا فَتَى

پاڤه:

(وَالثَّانِ إِدْغَامٌ) واته: دووه مین دۆخی میمی زهنه دار تییه لکیشه.
(مِثْلَهَا أَتَى) تییه لکیش کاتیک پرووده دات بهدوای میمی زهنه داردا پیتیکی هاوشیوهی خوی که پیتی میمه هاتبیت، دهبیت بزواو (متحرك) یش بیّت.
(وَسَمِّهِ إِدْغَامًا صَغِيرًا) ناوی بنی تییه لکیشی بچووک، چونکه پیتی یه کهم زهنه داره و دووه بزواوه (متحرك).
(يَا فَتَى) نهی لاوی گه نچ.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی تییه‌لکیش: بریتییه له تییه‌لکیشکردنی پیتی میمی زهنه‌دار له کاتی گه‌یشتنی به میمی بزوادا، به شیوه‌یه که هه‌ردووکیان ببنه میمی (مشددی) مینگه‌دار.

ناونراوه لیچوو (المتماثلین) چونکه هه‌ردوو پیتته‌که له جیپیت و سیفه‌تدا یه‌کیان گرتوو. ناونراوه تییه‌لکیشی مینگه‌داریش چونکه مینگه‌ی له‌گه‌لدایه، ئه‌و مینگه‌یه‌یش به‌کو‌ده‌نگی زانایان هی پیتی دوومه‌ واته تییه‌لکیشی ته‌واوه. ناونیش‌نراوه تییه‌لکیشی لیوی چونکه پیتی میم له‌دوو لیوه‌وه ده‌رده‌چیت و بو جیاکردنه‌وه‌یشی له تییه‌لکیشی نونی زهنه‌دار له‌گه‌ل پیتته‌کانی تییه‌لکیشدا.

نموونه: ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ قریش

﴿إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ﴾ الهمزة

(٢٢) وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ فِي الْبَقِيَّةِ مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةً

پاقه:

﴿وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ﴾ واته: سییه‌مین دوخی میمی زهنه‌دار ئاشکراکردنه. ﴿فِي الْبَقِيَّةِ مِنْ أَحْرَفٍ﴾ واته: له گه‌ل ئه‌و پیتانه‌ی ماونه‌ته‌وه که ژماره‌یان (٢٦) پیتته. ﴿وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةً﴾ واته: ناوی بنی ئاشکراکردنی لیوی، چونکه جیپیتی میم هه‌ردوو لیوه. ﴿شَفْوِيَّةً﴾ پیتی (ف) به زهنه‌داری ده‌خوینریته‌وه له‌بهر کیشی هونراوه‌که.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه: بریتییه له ئاشکراکردنی میمی زهنه‌دار له کاتی گه‌یشتنی به‌سه‌رجه‌م پیتته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه له (م، ب).

(۲۳) وَاحْذِرْ لَدَىٰ وَاوٍ وَفَا أَنْ تُخْتَفِيَ لِقُرْبَاهَا وَلَا تَحَادٍ فَاَعْرِفِ.

پرافه:

ئاگاداربه پیتی میمی زهنه‌دار نه‌شاریته‌وه له کاتی گه‌یشتنی به پیتی (ف) له‌به‌ر
نزیکی جیپیتته‌کانیان له‌یه‌که‌وه وهك ﴿هُمَّ فِيهَا﴾، هه‌روه‌ها ئاگاداریش به پیتی میمی
زهنه‌دار نه‌شاریته‌وه له‌کاتی گه‌یشتنی به پیتی (و) به‌هۆی یه‌کگرتنیان له جیپیتدا
وهك ﴿عَلَيْهِنَّ وَلَا الضَّالِّاتِ﴾.

تیببینی: جه‌مزووری له نیوه دی‌پری دووه‌مدا ریزه‌ندییه‌که‌ی پیچه‌وانه‌ی نیوه دی‌پری
یه‌که‌م کردووه‌ته‌وه، واته: ﴿لِقُرْبَاهَا﴾ ده‌گه‌پ‌یته‌وه بو پیتی (ف)، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که
جیپیتی (ف) نزیکه له جیپیتی (م)، ﴿وَلَا تَحَادٍ﴾ ده‌گه‌پ‌یته‌وه بو پیتی (و)، مه‌به‌ستی
ئه‌وه‌یه که هه‌ردوو پیتی (و) و (م) له جیپیت (مخرج) دا یه‌کیان گرتووه.

حوکمی لامی (أل) و لامی کردار

(۲۴) لِلَّامِ أَلٌ خَالِدٌ قَبْلَ الْأَخْرِفِ   أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا فَلْتَعْرِفِ

پاڤه:

(لِلَّامِ أَلٌ خَالِدٌ قَبْلَ الْأَخْرِفِ) واته: لامی ناساندن دوو باری ههیه، نه‌گه‌ر که‌وته پیش پیته‌کانی هیجاوه.

(أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا) واته: یه‌که‌مین باری لامی ناساندن ناشکراکردنه. (فَلْتَعْرِفِ) بی‌زانه.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی لامی ناساندن: لامیکی زهنه‌داری زیاده‌یه، هه‌مزیه‌کی گه‌یاندن (وصل‌ی) سه‌ردار (مفتوح) پیشی ده‌که‌ویت و ناویکیش به‌ دوایدا دیت. دوو جووری هه‌یه:

(۲۵) قَبْلَ اَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ حُذِّ عِلْمُهُ   مِنْ اِبْنِ حَجَّكَ وَخَفِ عَقِيمُهُ

پاڤه:

(قَبْلَ اَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ) واته پیویسته لامی ناساندن ناشکرا بکریت نه‌گه‌ر که‌وته پیش چوارده پیته‌وه.

(حُذِّ عِلْمُهُ مِنْ اِبْنِ حَجَّكَ وَخَفِ عَقِيمُهُ) واته: زانینی ئەم چوارده پیته لهم پرسته‌یه‌وه بزانه

(اِبْنِ حَجَّكَ وَخَفِ عَقِيمُهُ) واته: (ا، ب، غ، ح، ج، ک، و، خ، ف، ع، ق، ی، م، ه).

نمونہ	پیتھکان	نمونہ	پیتھکان
﴿الْخَلْقُ﴾	خ	﴿الْأَرْضِ﴾	ء
﴿الْفَتْحِ﴾	ف	﴿الْبَارِئِ﴾	ب
﴿الْعَزِيزِ﴾	ع	﴿الْعَفْرِ﴾	غ
﴿الْقُدُّوسِ﴾	ق	﴿الْحَكِيمِ﴾	ح
﴿الْيَمِينِ﴾	ي	﴿ذُو الْجَلَالِ﴾	ج
﴿الْمُصَوِّرِ﴾	م	﴿الْكَبِيرِ﴾	ك
﴿الْهُدَى﴾	هـ	﴿الْوَهَّابِ﴾	و

نیشانہی له (مصحف)دا: دانانی زهننه (سه ره پیتی ح) له سه ر پیتی لامه كه.

(۲۶) ثَانِيَهُمَا إِدْغَامُهُمَا فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةٍ أَيْضًا وَرَمَزَهَا فَع

پاڤه:

(ثَانِيَهُمَا إِدْغَامُهُمَا) واته: دووهمین باری لامی ناساندن تییه لکیشکردنه.

(فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةٍ أَيْضًا) واته: تییه لکیش پروده دات نه گهر دوی لامی ناساندن یه کیك له

چوارده پیت هاتبوو.

(وَرَمَزَهَا فَع) واته: هیماکانی له بهرکه، که له دیپری داهاتوودایه:

(۲۷) طِبُّ ثُمَّ صِلْ رُحْمًا تَفْرُضِ فِ ذَا نِعَمٍ دَعِ سَوْءَ ظَنِّ زُرِّ شَرِيفًا لِلْكَرَمِ

پاڤه:

جه مزوری له یه کهم پیتی وشهکانی نهو دیپردها کویکردوونه ته وه.

واته: (ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل)

(۲۸) وَاللَّامُ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةٌ وَاللَّامُ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةٌ

پاڤه:

(وَاللَّامُ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةٌ) لامی ناساندنی یه کهم (که پیویسته ناسکرابکریت) ناو بنی قه مەری.

ناونراون قه مەری چونکه له کاتی دەرپرینی وشە (القمر) دا لامی ناساندن ناسکرا دکریت، پاشان ئەم ناوه زالبوو به سەر هه موو ناویکی تردا که هاوشیوه یه تی له ناسکراکردنی لامی ناساندندا.

هەندیکیش دەلین ناونراوه قه مەری چونکه لامی ناساندن چوینراوه به ئەستییره و چوارده پیتەکه ییش (اَبْعَ حَجَّكَ وَحَفَّ عَقِيمَهُ) چوینراون به مانگ، ئەستییره کانیش له گەل ناسکرابوونی مانگدا ناسکرا دەبن.

(وَاللَّامُ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةٌ) لامی دووهمیش (که پیویسته تییه لکیش بکریت) ناوی بنی شه مەسی.

ناونراون شه مەسی چونکه له کاتی دەرپرینی وشە (الشمس) دا لامی ناساندن تییه لکیشی پیتی پاش خوی دکریت، پاشان ئەم ناوه زالبوو به سەر هه موو ناویکی تردا که هاوشیوه یه تی له تییه لکیشکردنی لامی ناساندندا به پاش خوی.

هەندیکیش دەلین ناونراوه شه مەسی چونکه لامی ناساندن چوینراوه به ئەستییره و چوارده پیتەکه ییش (ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل) چوینراون به خۆر، ئەستییره کانیش له گەل دەرکه وتنی خۆردا دشاردرینه وه.

(۲۹) وَأُظْهِرَنَّ لَامٌ فِعْلٌ مُطْلَقًا فِي نَحْوِ قُلْ نَعَمْ وَقُلْنَا وَالتَّقَى

پاڤه:

(وَأُظْهِرَنَّ لَامٌ فِعْلٌ مُطْلَقًا) هه موو لامی کرداریک به ره های ناسکرا بکه.

(فِي نَحْوِ قُلْ نَعَمْ وَقُلْنَا وَالتَّقَى) جه مزوری سی نموونه ی هیناوته وه:

﴿قُلْ نَعَمْ﴾، ﴿قُلْنَا﴾، ﴿التَّقَى﴾

پیناسه‌ی لامی کردار (فعل): هه‌موو لامی‌کی زهنه‌داره که له کردار (فعل) دا هاتبییت،

کرداره‌که پابردوو بییت وهک ﴿فُلْنَا﴾، ﴿أَلْتَقَى﴾ یان رانه‌بردوو بییت وهک

﴿يَلْتَقِطُهُ﴾ یان داخوازی بییت وهک ﴿قُلْ نَعَمْ﴾.

سوود: ئاشکراکردنی لامی زهنه‌دار له ناو (اسم) و بییت (حرف) یشدا پیویسته، وهک:

﴿السِّتِكُ وَالْوَيْكُ﴾، ﴿هَلْ تَرِيصُونَ﴾، ﴿بَلْ هُمْ﴾

لهيهك چووهكان و له يهك نزيكهكان و هاورهگهزهكان

(۳۰) **إِنْ فِي الصِّفَاتِ وَالْمَخَارِجِ اتَّفَقَ حَرْفَانِ فَالْمِثْلَانِ فِيهِمَا أَحَقُّ**

پاڤه:

نهگهر دو وپيت له سيفهت و جيپيتدا يهكيان گرت، نهوا شايستهن ناوونريين به هاوشيوهكان (المتماثلين).

پروونکردنهوه:

پيناسه ي تيهه لکيشي پيته ليکچووهكان (إدغام المتماثلين):

بريتيه لهو تيهه لکيشه ي له نيوان دوو پيتي ليکچوو له جيپيت و سيفهتدا پروودهات، جا نهو دوو پيته له يهك وشهدا ياخود له دوو وشهدا كوئبنهوه. نهو تيهه لکيشه ش دهبيت به دوو بهشهوه:

أ- مينگهدار، نهو ویش تهنها له پيتي (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّصْبِرَ﴾ (البقرة: ۶۱)

- ﴿جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ﴾ (يونس: ۵۷)

ب- بي مينگه، نهو ویش له پيتانه ي خواره ودا:

- پيتي (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ يَكْتَلِي﴾ (النمل: ۲۸) بهم شيويه دهخوينريتهوه:

أذهبكتابي.

- پيتي (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رِيحَتِ تَجَرَّتُهُمْ﴾ (البقرة: ۱۶) بهم شيويه

دهخوينريتهوه:

فَمَا رِيحَتَجَرَّتُهُمْ.

- پيتي (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة: ۶۱)

- پيتي (ن) له (ن) دا: ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ (الأنبياء: ۸۷)

- پيتي (ع) له (ع) دا: ﴿مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (الكهف)

- پيتي (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفِ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء: ۳۳)

- پيتي (ك) له (ك) دا: ﴿أَيُّمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء: ۷۸)

- پیتی (ل) له (ل) دا: ﴿ قُلْ لَا أَشْهَدُ ﴾ (الأنعام: ۱۹)
  - پیتی (و) له (و) دا: ﴿ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا ﴾ (الأعراف: ۹۵)
  - پیتی (ه) له (ه) دا: ﴿ أَيْنَمَا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ﴾ (النحل: ۷۶)
- ﴿ مَا أَعْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴾ ﴿ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴾ ﴿ الحاقه

تیبینی: ئەم ئایەتە لە باری گەیانەندا (الوصل) بە دوو شیووە دەخوینرێتەو:

- ✓ ئاشکراکردن (الإظهار): ئەویش بە بێدەنگبوون (سکنتە) لە سەر وشەیی ﴿ مَالِيَّةٌ ﴾ پاشان خویندنی ﴿ هَلَاكَ ﴾ بێ هەناسەدان.
  - ✓ تێهەڵکێشکردن (الإدغام): بەم شیووە (مَالِيَّةً)، بەلام شیووی یەكەم لە پێشترە.
- سوود:** یای درێژکردنەو لەگەڵ یای پاش خۆیدا تێهەڵکێش ناکرێت، هەرودها وای درێژکردنەویش لەگەڵ وای پاش خۆیدا تێهەڵکێش ناکرێت، وەکو:
- ﴿ فِي يَوْمٍ ﴾، ﴿ قَالُوا وَهُمْ ﴾ لەبەر ئەوەی پیتەکانی درێژکردنەو نەفەوتین.

(۳۱) وَإِنْ يَكُونَا مَخْرَجًا تَفَارَبَا   وَفِي الصِّفَاتِ اخْتَلَفَا يُلْقَبَا

(۳۲) مُتَقَارِبِينَ .....
.....

پاقه:

ئەگەر دوو پیت لە جیپیتدا نزیکین و لە سیفەتدا جیاوازن لەیهک ئەوا ناودەنرێن لە یەك نزیکەکان (إدغام المتقاربين)

پیناسە: تێهەڵکێشی لە یەك نزیکەکان (إدغام المتقاربين): بریتییه لەو تێهەڵکێشەیی لە نیوان دوو پیتی نزیکی یەك لە جیپیت و سیفەتدا ڕوو دەدات، ئەم جورەش لە قورئانی پیرۆزدا لە نیوان دوو جیپیتدا ڕویداو:

أ- پیتی (ل، ر): ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ﴾ (النساء ۱۵۸)

ب- پیتی (ق، ك): ﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴾ (المرسلات ۲۰)

تیبینی:

۱- سه‌بارت به خویندنه‌وی وشه‌ی ﴿تَخْلُقُكُمْ﴾ له ریوایه‌تی (حفص) دا به دوو شیوه ده‌خوینریته‌وه:

- تیهه‌لکیشکردنی ته‌واو: تیهه‌لکیشی ته‌واوی پیتی (ق) له پیتی (ک) دا، واته: به (ألم نَحْلُكُمْ) ده‌خوینریته‌وه.

- تیهه‌لکیشکردنی ناته‌واو: واته هیشتنه‌وی سیفه‌تی به‌رزیی (الاستعلاء) ی پیتی (ق). به‌لام تیهه‌لکیشکردنی ته‌واو له پیشتره.

۲- له نایه‌تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾﴾ (المطففين: ۱۴)، تیهه‌لکیش پرونادات، چونکه بیده‌نگی (سکته) له سهر وشه‌ی ﴿بَلْ﴾ پیویسته.

۳- نه‌گهر پیتی (ر) گه‌یشت به (ل) تیهه‌لکیش ناکریت، له‌بهر به‌هیژی سیفه‌تی دو‌باره‌بوونه‌وه (التکریر)، وه‌کو ﴿يَنْشُرْ لَكُمْ﴾، ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾.

(۳۲) ..... أَوْ يَكُونَا اتَّفَقًا   فِي مَخْرَجِ دُونَ الصِّفَاتِ حَقَّقًا

(۳۳) بِالْمُتَجَانِسِينَ .....
.....

راقه:

(حَقَّقًا) شایسته و گونجاوه.

نه‌گهر دوو پیت یه‌ک جیپیتیان هه‌بیّت و له سیفه‌تا جیاوازین نه‌وا ناوده‌نرین به هاو‌په‌گه‌زه‌کان (إدغام المتجانسین)

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی تیهه‌لکیشی هاو‌په‌گه‌زه‌کان (إدغام المتجانسین): بریتییه له‌و تیهه‌لکیشه‌ی له نیوان دوو پیتی یه‌گرتوو له جیپیت و جیاواز له سیفه‌تا پرووده‌ات، نه‌م جو‌ره‌ش له‌حه‌وت شویندا هه‌یه و به‌سهر سیّ جیده‌نگدا دابه‌شده‌بن:

۱- جیپیتی (ط، ت، د): له چوار شویندا پیویسته:

■ تیهه‌لکیشکردنی ناته‌واوی پیتی (ط) ی زهنه‌دار له (ت) دا:

﴿لَيْنُ بَسَطَتْ﴾ (المائدة: ۲۸)، واته: به (بسطت) ده‌خوینریته‌وه، چونکه هه‌ردوو

سیفه‌تی به‌رزیی و (الاستعلاء) جووتکردنی (الإطباق) پیتی (ط) ماوه‌ته‌وه.

■ تیهه لکیشکردنی ته و اوای پیتی (ت) ی زهنه دار له (ط) دا:

﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ﴾ (آل عمران: ۶۹)، به (ودطائفه) ده خوینریته وه.

■ تیهه لکیشکردنی ته و اوای پیتی (ت) ی زهنه دار له (د) دا:

﴿فَلَمَّا أَثَقَلَتْ دَعَا اللَّهَ﴾ (الأعراف: ۱۸۹)، به (أثقلدعوا) ده خوینریته وه.

■ تیهه لکیشکردنی ته و اوای پیتی (د) ی زهنه دار له (ت) دا:

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶)، به (قتبیین) ده خوینریته وه.

ب- جیپیتی (ظ، ن، ث): ئەمیش له دوو شویندا پیویسته:

■ تیهه لکیشکردنی پیتی (ن) ی زهنه دار له (ظ) دا که دوو جار له قورئاندا هاتووه:

﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إظلموا) ده خوینریته وه.

﴿إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (الزخرف: ۳۹)، به (إظلمتم) ده خوینریته وه.

■ تیهه لکیشکردنی پیتی (ث) ی زهنه دار له (ن) دا:

﴿يَلَهْتَ ذَلِكَ﴾ (الأعراف: ۱۷۶)، به (يلهدك) ده خوینریته وه.

ج- جیپیتی (ب، م): ئەمیش له یهك شویندا پیویسته:

■ تیهه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا که ته نها له یهك شویندا هاتووه:

﴿يَبْنِيَّ أَرْكَبَ مَعَنَا﴾ (هود: ۴۲)، به (ارکمعنا) ده خوینریته وه.

(۳۳) ..... ثُمَّ إِنْ سَكَنْ أَوَّلَ كُلِّ فَالْصَّغِيرِ سَمِينُ

رافه:

پاشان ئەگەر هه ریهك له م سى جوره تیهه لکیششه (المتماثلین) و (المتقاربین) و (المتجانسین) پیتی یه که میان زهنه دار بوو پیتی دووه میشیان بزواو (متحرك) بوو ئەوا ناوی بنی تیهه لکیشی بچووک.

(٣٤) أَوْ حُرِّكَ الْحَرْفَانِ فِي كُلِّ فَقْلٍ كُلُّ كَبِيرٍ وَافْهَمْنَهُ بِالْمُثَلِّ

پاڤه:

ئەگەر هەردوو پیتی ئەم سی جۆرە تێهەلکێشەیش (المتمثلین) و (المتقارین) و (المتجانسین) بزواو (متحرك) بوون ئەوا بە هەموویان بلی گەورە، خۆت بە نموونەکان لێیان تێبگە.

تیبینی: ئەم جۆرە تێهەلکێشە لای زۆرینە ی قورئانخوینان بە حەفصیشەو پوونادات و پێویستە ئاشکرا بکریت.

به‌شه‌کانی در یژکردنه‌وه

(۳۵) وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ وَسَمٌّ أَوْلَا طَبِيعِيًّا وَهُوَ

پاڤه:

(وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ) در یژکردنه‌وه (المدّ) دوو به‌شه، بنچینه‌یی (أصلي) و لاوه‌کی (فرعی).

(وَسَمٌّ أَوْلَا طَبِيعِيًّا وَهُوَ) هه‌روه‌ها یه‌که‌م واته بنچینه‌یی (أصلي) ناوی ئاسایی (طبیعی) یشی لی بنی.

پی‌ی و تراوه بنچینه‌یی (أصلي): له بهر بنچینه‌یی بوونی و جی‌گی‌بوونی له‌سه‌ر یه‌ک حالت، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی هه‌موو در یژکردنه‌وه‌کانیشه.

پی‌ی و تراوه چونکه هه‌موو خاوه‌ن سروشتی‌کی ساغ و ته‌واو له‌دوو جووله زیاترو که‌متر در یژی ناکاته‌وه.

(۳۶) مَا لَا تَوْقُفٌ لَهُ عَلَى سَبَبٍ وَلَا بِدُونِهِ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ

پاڤه:

(مَا لَا تَوْقُفٌ لَهُ عَلَى سَبَبٍ) در یژکردنه‌وه‌ی ئاسایی (طبیعی) ئەو در یژکردنه‌وه‌یه که له‌سه‌ر هیچ هۆکاریک پانه‌وه‌ستاوه، وه‌ک هه‌مزه‌و زهننه (سکون).

(وَلَا بِدُونِهِ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ) هه‌روه‌ها در یژکردنه‌وه‌ی ئاسایی (طبیعی) ئەو در یژکردنه‌وه‌یه که خودی پیته‌که به‌بی ئەو در یژکردنه‌وه‌یه پاناوه‌ستی، واته خودی پیته‌که په‌یوه‌سته

به بوونی در یژکردنه‌وه ئاساییه‌که‌وه، به‌نه‌مانی ئەو ئەمیش له‌ناو ده‌چی‌ت. (تُجْتَلَبُ) ده‌هین‌ری‌ت.

پروونکردنەوہ:

ئەندازەى دريژکردنەوہى بنچينەى:

سەبارەت بە ئەندازەى دريژکردنەوہى پیتەکانى دريژکردنەوہ (المدّ) زانايانى پيشين زاراوہى ئەليفیان بەکارهیناوه، واتە: بۆ ھەموو جۆريک لە جۆرەکانى دريژکردنەوہى بنچينەى و توويانە ئەندازەى ئەليفیک دريژدەکړیتەوہ، زانايانى دواى ئەوانيش زاراوہى جوولەيان (حرکة) بەکارهیناوه، جوولەيش يەکەيەکی پيوانەيیەو بریتىە لە ماوہى دەرپرینى سەريک (فتحة) ياخود بۆريک (ضمّة) ياخود ژيړيک (کسرة)، ھەر بۆيە بە سەريان (فتحة) وتووہ ئەليفى بچووک و بە بۆريان (ضمّة) وتووہ واوى بچووک و بە ژيړيان (کسرة) وتووہ يای بچووک.

بەلام پاش سەرنجدان بۆمان پرووندەبيتەوہ کە ھەردوو زارەوہکە [واتە: ئەليف و ۲ جوولە (حرکة)] ھەمان مەبەست دەگەيەنن، چونکە مەبەست لە دوو (حرکة) واتە: (۲ ضمّة) يان (۲ فتحة) يان (۲ کسرة) يە.

کەواتە ماوہى پيويست بۆ دەرپرینى ئەليفیک يەکسانە بە ماوہى پيويست بۆ دەرپرینى دوو جوولەو ھيچ جياوازيیەک لە نيوان ئەم دوو زاراوہيەدا نايە. زۆريک لە زانايانى سەردەم دەليين: ئەندازەى دوو (حرکة) ئەوئەدەيە کە بە خيرايبەکی مامناوہند پەنجەت داخەيت ياخود بيکەيتەوہ.

بەلام ئەم قسەيە قسەيەکی پوون نايەو بە پيوەريکی دروست دانانریت و ئەندازەکەى لە کەسيکەوہ بۆ کەسيکی تر دەگۆریت، نەگونجاويشە لە گەل ھەرسى شيوازى خویندەنەوہ (التحقيق، التدوير، الحدردا، بۆيە پيويستە لای ماموستايەکی خاوەن مۆلەت ئەم ياسايە فيرببيت.

(۳۷) بَلْ أَيْ حَرْفٍ غَيْرِ هَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ جَا بَعْدَ مَدٍّ فَالطَّبِيعِي يَكُونُ.

پاڤه:

هر پیتیک جگه له همزه و زهنه (سکون) به دواي دريژکردنه ودا هات ئه وه دهبيتته دريژکردنه و هئاسايي، وهك: ﴿قَالَ﴾، ﴿تَمُوتُ﴾، ﴿تَيِّدُ﴾

(۳۸) وَالْآخِرُ الْفُرْعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبٍ كَهَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسْجَلًا.

پاڤه:

(وَالْآخِرُ الْفُرْعِيُّ) بهشي دووهم له بهشكاني دريژکردنه وه، دريژکردنه وهئ لاهكي (فرعي) به. مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبٍ كَهَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ) ئهم دريژکردنه وه به راوهستاوه له سهه هوكاريك وهك ههمزه ياخود زهنه (سکون). (مُسْجَلًا) به رههايي واته ئه و زهنه به بنه په تي بيت ياخود توشهاتوو.

(۳۹) حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا مِنْ لَفْظٍ وَايٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا

پاڤه:

(حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا) پيتهكاني دريژکردنه وه سيانن بيانزانه و له بهريان بکه. (مِنْ لَفْظٍ وَايٍ) پيتهكاني دريژکردنه وه له وشهئ (واي) دا کوکراونه ته وه (و، ا، ي) (وَهِيَ فِي نُوحِيهَا) پيتهكاني دريژکردنه وه به مه رجه کانيانه وه له وشهئ ﴿نُوحِيهَا﴾ کوکراونه ته وه.

(۴۰) وَالْكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ، وَقَبْلَ الْوَاوِ صَمٌّ شَرْطٌ، وَفَتْحٌ قَبْلَ الْفِ يُلْتَزِمُ

پاڤه:

جه مزوري له م ديپردها مه رجه کاني پيتي دريژکردنه وه باس دهکات. (وَالْكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ) دهبيت ژير (کسرة) پيش پيتي (ي) بيت. (وَقَبْلَ الْوَاوِ صَمٌّ شَرْطٌ) پيش پيتي واویش بوړ (ضمّة) مه رجه. (وَفَتْحٌ قَبْلَ الْفِ يُلْتَزِمُ) ههروهه پيتي ئه ليف پيشه وهئ ته نها سهه (فتحة) به.

(٤١) وَاللَّيْنُ مِنْهَا أَيَا وَوَاؤُ سَكِّنَا ۖ إِنَّ انْفِتَاحَ قَبْلِ كُلِّ أُعْلِنَا.

پرافه:

له سى پیتته کهى دريژکردنه وه دونيان دهنه پیتی ئاسان (اللين)، نه گهر خويان زهنه دار (ساکن) بن وپيشه وه يشيان سهر (فتحة) بيت، نه وانيش بریتين له پیتی (و) و (ي).

پروونکردنه وه:

ناونراون ئاسان (اللين) چونکه له دهمه وه به ئاسانى دهرده چن.

که واته پیتی (و) و (ي) سى دوخيان هه يه:

یه که م: دريژکردنه وه (المد) نه گهر زهنه دار بن، و پيشی (و) بوردار (مضموم) بيت، و پيشی (ي) يش ژيژدار (مکسور) بيت.

دو وه م: ئاسان (لين) ن، نه گهر زهنه دار (ساکن) بن و پيشيان سهر دار (مفتوح) بيت.

وه کو: ﴿ حَوَّيْ ﴾، ﴿ اَلْبَيْتِ ﴾.

سييه م: نه دريژکردنه وه وه نه ئاسان، کاتيک مهرجه کانی دريژکردنه وه وه ئاسان تيدا نه بيت.

وه کو: ﴿ كُفُوًا ﴾، ﴿ اَلْوَتْنِ ﴾، ﴿ وَقْرًا ﴾، ﴿ يِعَالَمُوت ﴾، ﴿ عَلِيْهِمْ ﴾.

به لام پیتی نه ليف له هه مان کاتدا پیتی دريژکردنه وه (المد) و ئاسان (اللين) يشه، چونکه هه ميشه خو ي زهنه دارو پيشه وه ي سهر دار (مفتوح) ه.

نه حکامه کانی دريژکردنه وه

(٤٢) لِلْمَدِّ أَحْكَامٌ ثَلَاثَةٌ تَدُومُ وَهِيَ الْجُوبُ وَالْجَوَازُ وَاللُّزُومُ

پاڤه/ دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعی) سی حوکمیان هه یه: دريژکردنه وهی پیویست (الوجوب)، دريژکردنه وهی ریپیدراو (الجواز)، دريژکردنه وهی پا په ند (اللزوم).

(٤٣) فَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ هَمَزٌ بَعْدَ مَدٍّ فِي كَلِمَةٍ وَذَا مِمْتَصِلٍ يُعَدُّ

پاڤه:

یه که مین حوکم له نه حکامه کانی دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعی)، پیویست (الوجوب) ه، نه گهر پیتی همزه به دوا یه کی که له پیته کانی دريژکردنه وهی له یه که وشه دا هاتبوو، پییشی ده وتریت لکاو (متصل).

پروونکردنه وه:

ناونراوه لکاو (متصل) چونکه له یه که وشه دا پروو ده دات. **حوکه مه که ی:** پیویسته، چونکه گشت قورئانخوینان (القراء) بریاریان له سه دريژکردنه وهی داوه.

نه ندازه ی دريژکردنه وهی: (٤) یا خود (٥) جووله یه، به لام (٤) جووله به ناوبانگتره.

نمونه: ﴿ هَيْتَا مَرِيَّتَا ﴾، ﴿ أُولَئِكَ ﴾، ﴿ السَّمَاءُ ﴾، ﴿ النَّسِيءُ ﴾، ﴿ هَاؤُمْ ﴾

تیبینی: نه گهر پیتی همزه که وته کو تایی وشه وه له سه ری وه ستایت، ده توانی تا (٦) جووله دريژی بکه یته وه، چونکه ده بیته دريژکردنه وهی توشه اتوو به زهنه (العارض للسكون)، وه کو:

﴿ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾ المدثر: ٣١.

(٤٤) وَجَائِزٌ مَّدَّةٌ وَقَصْرٌ إِنَّ فُصَيْلَ كُلِّ بِكَلِمَةٍ وَهَذَا الْمُنْفَصِلُ

پراڤه:

دووه مین حوکم له ئه حکامه کانی دريژکردنه وهی لاهکی (فرعی)، پريپيدراو (الجائز)ه، دريژکردنه وهو کورتکردنه وه ههردووکیان دروستن کاتيک ههريه کهيان کهوته وشهيه کهوه، پييشی دهوتریت: جودا (المنفصل).

پروونکردنه وه:

پیناسه: کاتيکه يه کيک له پيسته کانی دريژکردنه وه له کوتايی وشهيه کداو پيتی هه مزه له سه ره تاي وشهيه کی تر دا به دواي ئه ودا ها تبييت.

هوی ناوانانی: پيی گوتراوه جودا (منفصل) چونکه له دوو وشه دا پروو ده دات. ههروه ها پيی گوتراوه پريپيدراو (جائز) چونکه له لای هه نديک له قورئانخوينان کورتکردنه وهی بو (٢) جووله ش (واته: القصر) دروسته.

ئه ندازهی دريژکردنه وهی: ده توانری (٤) يا خود (٥) جووله دريژبکريته وه به لام (٤) به ناوبانگتره.

نمونه:

- کاتيک پيتی دريژکردنه وه که بخوينريته وه بنوسريت وهك:

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ المطففين

- يا خود بخوينريته وه به لام نه نووسراييت وهك:

﴿هٰؤُلَاءِ﴾، ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَتَادَمُ﴾

تبييني: ئه م جوړه دريژکردنه وه ته نها له کاتي گه يان دن (وصل) دا يه، خو ئه گهر له سه ره وشه يه که م وه ستای له (٢) جووله زياتر دريژي ناکه يته وه.

سود: دريژکردنه‌وهی گهيانندی گهوره (الصلة الكبرى)، هه‌مان حوکمی دريژکردنه‌وهی رپييدراوی جودا (المدّ الجائز المنفصل)ی هه‌یه.

پیناسه: گۆپینی بۆری (ضمة) (ه‌ی پاناو بۆ واو، ژیریشی (کسرة) بۆ یا نه‌گهر که‌وته نیوان جوولّه (حرکة) و هه‌مزهی (قطع)ه‌وه.

هۆی ناوانی: چونکه ته‌نها له کاتی گهياندن (صلة)دا ده‌خوینريته‌وه.

ئه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وهی: وه‌ک دريژکردنه‌وهی رپييدراوی جودا (الجائز المنفصل) وایه (٤) یاخود (٥) جوولّه دريژده‌کريته‌وه، ههر له بهر شه‌وش پيی وتراوه: (الانفصال الحکمي).

تیبینی: جیاوازی نیوان دريژکردنه‌وهی گهيانندی بچوک (الصلة الصغرى) و گهيانندی گهوره (الصلة الكبرى)، دريژکردنه‌وهی بچوک به‌دوايدا هه‌مزه نایه‌ت له‌به‌ر شه‌وه بووته پاشکۆی دريژکردنه‌وهی ناسایی (الطبيعي)، چونکه هه‌یچ هۆکاریکی نییه، به‌لام دريژکردنه‌وهی گهوره (الصلة الكبرى) هۆکاری هه‌یه شه‌وش هاتنی هه‌مزیه به‌دواي (ه‌ی پاناودا، ههر بۆیه به‌دريژکردنه‌وهی لاوه‌کی (فرعي) شه‌ژمار ده‌کريت چونکه هۆکاری هه‌مزهی تیدايه.

نمونه: ﴿ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴾ (١١) اللیل، ﴿ وَمَا يَكْتُوبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴾ (المطففين)

پاشکۆ: شه‌گهر به‌ دواي های (اسم الإشارة) که بۆ تاکی می به‌کارديت، هه‌مزه هات وه‌ک دريژکردنه‌وهی گهيانندی گهوره‌ی (الصلة الكبرى) لی ديت و پيويسته (٤) یان (٥) جوولّه دريژ بکريته‌وه، وه‌کو: ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ (المؤمنون ٥٢).

نیشانه‌ی له (مصحف)دا: دانانی نیشانه‌ی دريژکردنه‌وه‌که له‌سه‌ر واو و یای گهياندن (الصلة) وه‌ک له نمونه‌کاندا پروونه.

(٤٥) وَمِثْلُ ذَا إِنْ عَرَضَ السُّكُونُ وَفَقًّا كَتَعْلَمُونَ نَسْتَعِينُ

پاڤه:

هاوشیوهی نهو واته ریپیدراوی جودا له دریژکردنهوهو کورتکردنهوهدا، دریژکردنهوهی توشهاتوو به زهننه (المد العارض للسكون)ه.

پیناسه: به دواي پیتی دریژکردنهوهدا پیټیکی بزواو له کوټایي وشهدا هاتیټ، پاشان به هوئی وهستانهوه زهننه دار بیټ، واته له بنچینهدا زهننه دار نییه.

ناونانی: ناوئراوه کاتی (عارض) له بهر کاتی هۆکارهکی که وهستانه.

ئه‌ندازهی دریژکردنهوهی: (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله دریژده‌کریتهوه.

وهکو: ﴿تَعْلَمُونَ﴾، ﴿نَسْتَعِينُ﴾

سوود: دریژکردنهوهی ئاسان (اللين):

پیناسه: بریتیه له هاتنی زهننه‌یهکی توشهاتوو به‌هوئی وهستانهوه به‌دواي پیتی (و، ی) زهننه‌داردا کاتیك پیشه‌وهیان سهر (فتحة) بیټ.

هوئی ناونانی: ناوئراوه ئاسان (اللين) چونکه له‌دهمه‌وه به‌ناسانی دهرده‌چن.

ئه‌ندازهی دریژکردنهوهی: (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله دریژده‌کریتهوه

نمونه: ﴿قُرَيْشٍ﴾، ﴿عَلَيْهِ﴾، ﴿خَوْفٍ﴾، ﴿شَيْءٍ﴾، ﴿السَّوَاءِ﴾

تیبینی: له ئه‌نجامی پیناسه‌ی دریژکردنهوهی توشهاتوو به زهننه و دریژکردنهوهی ئاسانه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌ویټ که هه‌موو دریژکردنه‌وه‌یه‌کی ئاسان (اللين) دریژکردنهوهی توشهاتوو به زهننه (العارض للسكون)، به‌لام پیچه‌وانه‌که‌ی راست نییه.

(٤٦) أَوْ قُدِّمَ الْهَمَزُ عَلَى الْمَدِّ وَذَا بَدَلَ كَامُنُوا وَإِيمَانًا حُذَا

پرافه:

نهگهر همزه پیشکوت بهسهر هرر یهکیک له پیتهکانی دریزکردنه وهدا، نهوا پیپی دهوتریت دریزکردنه وهی له جیاتی (مد البدل)، وهک: ﴿ءَامُنُوا﴾، ﴿إِيمَانًا﴾.

روونکردنه وه:

پیناسه: بهو دریزکردنه وه دهگوتریت که له پیش پیتی دریزکردنه وه له یهک وشهدا پیتی همزه هاتیبت و له دواى پیتی دریزکردنه وه کهش همزه و زهننه نه هاتیبت. **هوی ناوانانی:** چونکه پیته دریزکردنه وه که له بنچینه دا همزه یه کی زهننه دار بووه به پیی یاسای زانستی (الصرف) هرکات دوو همزه له سهرتای وشه یه کدا کوبوونه وه یه که میان بزواو و دووه میان زهننه دار بیبت، دووه میان دهگوردریت بو پیتی دریزکردنه وه (المد) له رهگهزی جوولهی پیتی پیش خوی. **نه اندازی دریزکردنه وهی:** له لای (حفص) تهنها دوو جووله دریزده کریته وه.

نمونه: ﴿ءَامُنُوا﴾، ﴿إِيمَانًا﴾، ﴿أُوتُوا﴾ له بنچینه دا (أدم)، (أوتوا)، (إنشاء) بوون.

دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند

(٤٧) وَلَا زِمَّ إِنِ السُّكُونُ أَصْلًا   وَصَلًا وَوَقْفًا بَعْدَ مَدِّ طُولًا

پاڤه:

سییه‌مین حوکم له ئە حکامه‌کانی دریژگردنه‌وهی لاوه‌کی (فرعی)، دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند (اللزوم) ه.

دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند (اللازم) ه ئە گهر زهننه (سکون) ه که بنچینه‌یی (أصلی) بیټ له گه‌یاندن و وه‌ستانداو به‌دوای پیتیکی دریژگردنه‌وه‌دا هاتیبیټ، دریژده‌کریتته‌وه به ئەندازه‌ی شه‌ش جووله.

نمونه: ﴿ الصَّالِيَتِ ﴾، ﴿ الحَاقَّةُ ﴾، ﴿ دَابَّةً ﴾، ﴿ اَلْقَنَ ﴾.

به‌شه‌کانی دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند

(٤٨) أَقْسَامٌ لَزِمٌ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ   وَتِلْكَ كَلِمِيٌّ وَحَرْفِيٌّ مَعَهُ

پاڤه:

به‌شه‌کانی دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند (المدّ اللازم) چوارن، ئەو چوار به‌شه‌ده‌بن به‌وشه‌یی (کَلِمِيٌّ) و پیتی (حَرْفِيٌّ).

(٤٩) كِلَاهُمَا مُخَفَّفٌ مُثَقَّلٌ   فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ

پاڤه:

هه‌ریه‌ک له‌و دوانه‌یش واته‌ و شه‌یی (کَلِمِيٌّ) و پیتی (حَرْفِيٌّ)، ده‌بن به‌سوکر او (مُخَفَّفٌ) و قورسکراو (مُثَقَّلٌ)، که‌واته‌ هه‌مووی چوار به‌شه‌و پروونکردنه‌وهی ده‌ویټ.

(۵۰) فَإِنْ بِكَلِمَةٍ سَكُونٌ اجْتَمَعَ مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهُوَ كَلِمَةٌ وَقَعَ

پراغه:

ئەگەر لە یەک وێشدا زەننە (سکون) لە گەڵ پیتیکی درێژکردنەوەدا کۆبوونەوە ئەو درێژکردنەوەی پاپەندی وشەیی (المدّ اللازم الکلمی) پرویداوه.

وهك: ﴿الصَّاحَةُ﴾، ﴿الطَّامَةُ﴾، ﴿دَابَّةٌ﴾

(۵۱) أَوْ فِي ثَلَاثِيّ الْحُرُوفِ وَجِدَا وَالْمُدُّ وَسَطُهُ فَحَرْفِيٌّ بَدَا

پراغه:

یاخود ئەگەر زەننە (سکون) لە گەڵ پیتی درێژکردنەوە لە پیتییدا کۆبوونەوە، ئەو پیتیش ناوەراستی درێژکردنەوە بوو، ئەو دەبیته درێژکردنەوەی پاپەندی پیتی.

نموونه: ﴿صَّ﴾، ﴿قَ﴾، ﴿نَ﴾.

(۵۲) كِلَاهُمَا مُثَقَّلٌ إِنْ أُدْعِمَا مُحَفَّفٌ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْعِمَا

پراغه:

(كِلاهُمَا) هەردووکیان واتە پاپەندی وشەیی و پاپەندی پیتی دەبن بە دوو بەشەو. (مُثَقَّلٌ إِنْ أُدْعِمَا) قورسە ئەگەر تێهەلکێش کرابوون، وهك:

- ﴿الْحَاةُ﴾ ﴿الْحَجْوِيُّ﴾

- پیتی لام له: ﴿المرّ﴾ و ﴿المرّ﴾ ← (ألف لام ميم) ← (ألف لام ميم)

- پیتی سین له: ﴿طسّر﴾ ← (طا سين ميم) ← (طا سيميم).

(مُحَفَّفٌ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْعِمَا) سووکه ئەگەر تێهەلکێش نەکرابوون.

له وشەییەکاندا له قورئانی پیروزدا تەنها وشەیی ﴿ءالکن﴾ هەیهو دووجار له سوورەتی (یونس)دا هاتووه:

﴿ءالکن وَقَدْ کُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ٥١ یونس

﴿ءالکن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ٩١ یونس

نموونه بۆ پیتیەکانیش: ﴿صَّ﴾، ﴿قَ﴾، ﴿نَ﴾.

(۵۳) وَاللَّازِمُ الْحَرْفِيُّ أَوَّلَ السُّورِ وَجُودُهُ فِي ثَمَانٍ اِخْتَصَرَ

پرافه:

دریژکردنه‌وهی پایه‌ندی بییتی (المدُّ اللازمُ الحرفی) سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کان بوونیان له هه‌شت پییتدا هه‌له‌ینراون و کوکراونه‌ته‌وه.

(۵۴) يَجْمَعُهَا حُرُوفُ (كَمْ عَسَلَنْ نَقَصُ) وَعَيْنُ ذُو وَجْهَيْنِ وَالطُّوْلُ اِخْتَصَرَ

پرافه:

يَجْمَعُهَا حُرُوفُ (كَمْ عَسَلَنْ نَقَصُ): ئەو هه‌شت پییته پرسته‌ی (كَمْ عَسَلَنْ نَقَصُ) کویان

ده‌کاته‌وه. واته: (ك، م، ع، س، ل، ن، ق، ص)

نموونه‌ی ك: ﴿كَهَيْعَص﴾ مریم، دووه‌می نییه.

نموونه‌ی م: ﴿الْمَرْ﴾، ﴿الْمَصَّ﴾، ﴿الْمَرْ﴾، ﴿طَسَّرَ﴾، ﴿حَمَّ﴾ شه‌شه‌می نییه.

نموونه‌ی ع: ﴿كَهَيْعَص﴾ مریم، ﴿حَمَّ﴾ سییه‌می نییه.

نموونه‌ی س: ﴿طَسَّرَ﴾، ﴿طَسَّ﴾، ﴿يَسَّ﴾، ﴿حَمَّ﴾ پینجه‌می نییه.

نموونه‌ی ل: ﴿الْمَرْ﴾، ﴿الْمَصَّ﴾، ﴿الْمَرْ﴾، ﴿الرَّ﴾ پینجه‌می نییه.

نموونه‌ی ن: ﴿نَّ﴾ دووه‌می نییه.

نموونه‌ی ق: ﴿حَمَّ﴾ سییه‌می نییه.

نموونه‌ی ص: ﴿الْمَصَّ﴾، ﴿كَهَيْعَص﴾، ﴿صَّ﴾ چواره‌می نییه.

(وَعَيْنُ ذُو وَجْهَيْنِ) بییتی عه‌ینی سه‌ره‌تای سووره‌تی (مریم) و (الشوری) به دوو شیوه

ده‌خوینریته‌وه: شه‌ش جووله‌و چوار جووله.

(وَالطُّوْلُ اِخْتَصَرَ) به‌لام شه‌ش به‌ناوبانگتره.

(۵۵) وَمَا سِوَى الْحَرْفِ الثَّلَاثِي لَأَ الْفِ فَمَدُّهُ مَدًّا طَبِيعِيًّا أَلْفِ

پراغه:

جگه له پیتته سیانییه‌کانی سهره‌تای سووره‌ته‌کان که ناوهراستیان پیتی دریزکردنه‌وه‌بوو واته: (كَمْ عَسَلْ نَقْصُ)، هه‌روه‌ها جگه له پیتی (ألف)، سه‌رجه‌م پیتته‌کانی تر دریزکردنه‌وه‌یان دریزکردنه‌وه‌یه‌کی ئاسایین واته ته‌ن‌ها دوو جووله دریز ده‌کرینه‌وه.

(۵۶) وَذَٰكَ أَيْضًا فِي فَوَاتِحِ السُّورِ فِي لَفْظِ (حَيِّ طَاهِرٍ) قَدِ انْخَصَرَ

پراغه:

(وَذَٰكَ أَيْضًا فِي فَوَاتِحِ السُّورِ) ئه‌و پیتانه‌یش به‌ه‌مان شیوه له‌سه‌ره‌تای هه‌ندی‌ک له سووره‌ته‌کانی قورئانی پیروزدان. (فِي لَفْظِ حَيِّ طَاهِرٍ قَدِ انْخَصَرَ) له پرسته‌ی (حَيِّ طَاهِرٍ) دا کوکراونه‌ته‌وه. واته: (ح، ي، ط، ا، ه، ر)

حا له ﴿حَمَّ﴾ دا.

یا له ﴿يَسَّ﴾ دا.

طا له ﴿طَسَّ﴾ و ﴿طَسَّ﴾ و ﴿طَهَّ﴾ دا.

ها له ﴿كَهَيْعَصَّ﴾ و ﴿طَهَّ﴾ دا.

را له ﴿الرَّءَّ﴾ و ﴿الرَّءَّ﴾ دا.

(۵۷) وَيَجْمَعُ الْفَوَاتِحَ الْأَرْبَعَ عَشْرَ (صِلُهُ سُحَيْرًا مِّنْ قَطْعِكَ) ذَا اشْتَهَرَ

پراغه:

هه‌موو ئه‌و پیتانه‌ی له سهره‌تای سووره‌ته‌کاندا هاتوون و ژماره‌یان چوارده پیتته، له پرسته‌ی (صِلُهُ سُحَيْرًا مِّنْ قَطْعِكَ) دا کوکراونه‌ته‌وه، ئه‌م پرسته‌یه‌یش له‌ناو قورئان‌خویناندا به‌ناوبانگه.

كۆتايى

(۵۸) وَتَمَّ ذَا النُّظْمِ بِحَمْدِ اللَّهِ عَلَى تَمَامِهِ بِإِلَّا تَنَاهِي

پاڧە/ ھۆنراوھكە تەواو بوو، سوپاس بۇ خۇدا بۇ تەواوبونى سوپاسىكى ھەمىشەيى و بەردەوام.

(۵۹) أَبْيَاتُهُ نَدُّ بَدَأَ لِدِي النَّهْيِ تَارِيحُهَا بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا

پاڧە/ (أَبْيَاتُهُ نَدُّ بَدَأَ لِدِي النَّهْيِ) دېرەكانى بۇنيان خۇش دەردەكەويىت بۇ خاوەن ژىرىيەكان.

(تَارِيحُهَا بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا) مېژووى نووسىنى ئەم ھۆنراوھىە موزدەيە بۇ ئەو كەسەى لىي تىدەگات و لەبەرى دەكات.

تېيىنى: جەمزورى پستەى (نَدُّ بَدَأَ)ى كردووھ بە ھىما بۇ ژمارەى دېرەكانى ئەم ھۆنراوھىە.

ھەروھە پستەى (بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا)ى كردووھ بەھىما مېژووى نووسىنى ھۆنراوھكەى. بەپىي پىگايەكى ژمىريارى كە لەناو زانا عەرەبەكاندا بەناوبانگبووھ، كە بۇ ھەر پىتتىك بەھايەكى ژمارەييان داناوھ، پىتەكانىشىيان لەسەر رىزبەندى پۇژھەلاتىھەكان رىز كردووھ بەم شىوھىە:

(أَبْجَدُ، هُوَ، حُطَى، كَلْمُنْ، سَعْفَصْ، قَرَشَتْ، تَخَذْ، صَطْعْ)

(نَدُّ بَدَأَ): ن ۵۰ + د ۴ + ب ۲ + د ۴ + ا ۱ = ۶۱

(بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا):

ب ۲ + ش ۳۰۰ + ر ۲۰۰ + ی ۱۰ + ل ۳۰ + م ۴۰ + ن ۵۰ + ی ۱۰ + ت ۴۰۰ + ق ۱۰۰ + ن ۵۰ + ھ ۵۰ + ا ۱۱ = ۱۱۹۸ ك

پید ت	بهها ژماره یییه که ی						
أ	۱	ح	۸	س	۶۰	ت	۴۰۰
ب	۲	ط	۹	ع	۷۰	ث	۵۰۰
ج	۳	ي	۱۰	ف	۸۰	خ	۶۰۰
د	۴	ك	۲۰	ص	۹۰	ذ	۷۰۰
هـ	۵	ل	۳۰	ق	۱۰۰	ض	۸۰۰
و	۶	م	۴۰	ر	۲۰۰	ظ	۹۰۰
ز	۷	ن	۵۰	ش	۳۰۰	غ	۱۰۰۰

(۶۰) تُمُّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَبَدًا عَلَى خِتَامِ الْأَنْبِيَاءِ أَحْمَدًا

پاڤه/ پاشان سهلات و سهلام به بهرده و امی له سهه دوایین پیغه مبهه ران نه حمه د

(۶۱) وَالْأَلِّ وَالصَّحْبِ وَكُلِّ تَابِعٍ وَكُلِّ قَارِيٍّ وَكُلِّ سَامِعٍ

پاڤه/ هه روه ها سهلات و سهلام له سهه بنه ماله و هاوه لآن و شوین که وتووآن و هه موو قورنآن خوینیک و هه موو گوینگریکیش.

سهر چاوه كان

- ١- زانستی ته جوید، سیروان حامد، چاپی چواره م.
- ٢- أسنی الاقوال فی شرح متن تحفة الأطفال، أبو حفص عمر بن أحمد بن محمود الأزهري.
- ٣- أيسر المقال فی شرح تحفة الأطفال، محمد رفیق مؤمن الشوبکي.
- ٤- تعطير البرية بشرح الجمزورية، لأبي عبد الملك أحمد بن فتحي البکيري.
- ٥- فتح الأقفال شرح متن تحفة الأطفال، سليمان بن حسين الجمزوري الشافعي.
- ٦- فتح رب البرية فی حل ألفاظ التحفة والجزرية، سيد بن مختار بن أبو شادي.
- ٧- منحة ذي الجلال فی شرح تحفة الأطفال، علي محمد الضباع.

پېرست

۳	پېشه‌کی
۴	ده‌قی هۆنراوه‌که
۱۰	سه‌نه‌دی هۆنراوه‌که
۱۱	ناساندنی هۆنراوه‌که
۱۲	ناساندنی دانه‌ری هۆنراوه‌که
۱۳	پېشه‌کی هۆنراوه‌که
۱۵	ئه‌حکامه‌کانی نونی زهننه‌دارو ته‌نوین
۲۲	ئه‌حکامه‌کانی نون و میمی شه‌ده‌دار
۲۳	ئه‌حکامه‌کانی میمی زهننه‌دار
۲۷	حوکمی لامی (أل) و لامی کردار
۳۱	له‌یه‌ک چوو‌ه‌کان و له‌یه‌ک نزیکه‌کان و هاو‌ره‌گه‌زه‌کان
۳۶	به‌شه‌کانی دريژکردنه‌وه
۴۰	ئه‌حکامه‌کانی دريژکردنه‌وه
۴۵	دريژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ند
۴۵	به‌شه‌کانی دريژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ند
۴۹	کو‌تایی
۵۱	سه‌رچاوه‌کان